

FEMAD 1997

25. festival a dîlna divadla pro děti

©Tomkova

JIRÍ BENEŠ

* 19. 1. 1925 - + 5. 10. 1977

Vzpomínám si na ten den přesně. Bylo to na jednom z Hronovů, na zahradě u Pepika Vavříčky. Mluvili jsme o mnohém - a především o amatérském divadle. Jak jinak. Co si mi zdálo směšné, malicherné, nepodstatné. Odbyl jsem to vtipem. A tehdy mi Jirka Beneš zcela vážně řekl: „Musíš vědět, co se děje v duši ochotníka...“.

Setkávali jsme se mnohokrát. Mluvili jsme spolu na školeních, seděli v porotách, diskutovali na poradách. Byl vždycky plný plánů, aktivity, činnost. A vždycky byl dokonale připraven. Rozuměl divadlu, znal je dokonale ze svých zkušeností i z toho, co přečetl, nastudoval. Párkrát mne doslova zahanbil, když někde rozebíral hru s takovou hloubkou a s takovou znalostí materiálů, že bylo až kupodivu, co si všechno sehnal a opatřil. Tam kde my jsme tu a tam improvizovali, tam on vždy věděl. A přitom uměl říkat věci jednoduše. Nejednoduše, ale vykládal a psal srozumitelně, jasně. Kolikrát jsem si říkal, že je rozený pedagog, že logičnost a přehlednost jeho výkladu je téměř školskou ukázkou názornosti.

Ale tohle možná ovládají i někteří jiní. Podstata a základ Jirkovy služby amatérskému divadlu byly jinde: v tom, že rozuměl duši ochotníka. Že mimo všechny institucionální vazby, oficiální příležitosti a naplánované akce šel i všude tam, kde se něco dělo, že objevoval to, co jiným zůstávalo skryto. A že uměl pochopit smysl amatérské práce, že jej uměl prožít se všemi jeho radostmi i trápeními. Říká se, že každý je nahraditelný. Ale nevím, skutečně nevím, zda někdo nahradí divadelního odborníka, vynikajícího pedagoga, s duší tak vzácně citlivého ochotníka, jakým byl Jiří Beneš.

Nikdy jsem nenašel příležitost říci Jirkovi, že právě přes tuto jeho citlivost vůči ochotníkům, přes toto jeho porozumění jsem se naučil mnohému o amatérském divadle. O jeho skutečné velikosti a užitečnosti. Říkám to až dnes. Už pozdě, aby to Jirka slyšel. Ale dost zápas pro nás pro všechny, kteří se stejně jako on amatérským divadlem zabýváme kriticky i teoreticky. Já aspoň už nikdy na tu větu o duši ochotníka nikdy nezapomenu.

Díky, Jirko!

Jan Císař (Převzato z AS 11/77)

FEMAD 1997

XXV. ročník

Festival a dílna divadla pro děti

Libice nad Cidlinou 1997

Z pověření a za přispění Ministerstva kultury České republiky

pořádají

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu,
jeho odborné pracoviště pro neprofesionální umění a estetickou výchovu
ARTAMA se sídlem v Praze
a Obec Libice nad Cidlinou

ve spolupráci s

Divadelním spolkem Vojan v Libici nad Cidlinou

Okresním úřadem v Nymburce

Obecním úřadem v Libici nad Cidlinou

Městským úřadem v Poděbradech

Českým střediskem ASSITEJ - Mezinárodní organizací divadel pro děti
a mládež

Amatérskou divadelní asociací se sídlem v Praze

Svazem českých divadelních ochotníků se sídlem v Praze

Městskou knihovnou v Praze, regionálním střediskem zájmové umělecké
činnosti při Lidové universitě

OBSAH

Informatorium FEMAD '97.....	3
Programová skladba XXV. ročníku FEMAD.....	12
Programy inscenací FEMAD '97.....	16
Kontakty na soubory hrající na FEMAD '97.....	52
FEMAD STŘÍBRNÝ.....	57
Soubory a inscenace uvedené v jednotlivých ročnících 1972-96.....	78

IPB

IPB PRIVÁTNÍ KONTO

komfort osobního bankovníctví

Soubor 7 vzájemně propojených bankovních produktů a služeb.

Běžný účet

Platební karta EC/MC

Zaručené šeky se záruční kartou

Soukromé šeky IPB

Spořicí vkladový účet

Kontokorentní úvěrový účet

Phonebanking

3 - 5% úroková sazba na běžném účtu !

Podrobné informace získáte v každé pobočce Investiční a Poštovní banky.

INVESTIČNÍ A POŠTOVNÍ BANKA, a.s.
oblastní pobočka Praha - střední Čechy
pobočka NYMBURK, expozitura PODĚBRADY

NYMBURK

nám. Přemyslovců 15/10

tel.: 0325 / 34 60

fax: 0325 / 47 87

PODĚBRADY

Riegrovo nám. 9/3

tel.: 0324 / 49 43

fax: 0324 / 21 97

Informatorium FEMAD

INFORMAČNÍ STŘEDISKO

poskytuje - ubytování

- prodej účastnických karet, opravňujících ke vstupu na představení
- náhrady cestovních výloh hrajícím souborům a pracovnímu týmu FEMAD

- programové brožury

- informace

je otevřeno každopádně:

v pátek: 16.00 - 19.00 hod.

22.00 - 23.00 hod.

v sobotu: 8.30 - 10.30 hod.

nekaždopádně je otevřeno i mimo uvedené časy

V PŘÍPADĚ POTŘEBY SE OBRACEJTE NA TYTO ORGANIZÁTORY:

- v nejrůznějších otázkách provozně organizačního charakteru na předsedkyni přípravného výboru FEMAD paní **Jarmilu Filovou**;
- ve věcech programu a jeho organizace na **dr. Milana Strotzera**;
- v otázkách ubytování na paní **Jarmilu Filovou**;
- v otázkách výplat náhrad cestovních výloh hrajícím souborům a členům pracovního týmu FEMAD na pana **Miroslava Fišera** a **Gábinu Leupoldovou**;
- v otázkách technického zabezpečení hracích prostor na pana **Pavla Hurycha** /sokolovna/ a **ing. Jaroslava Vondrušku** /kulturní dům/;
- účastnické karty, opravňující ke vstupu na představení získáte u paní **Jaroslavy Mikešové**;
- příspěvky do Femad'áčku, tiskového zpravodaje FEMAD, s radostí převeze **Mgr. Ludvík Horváth**.

PŘEDSTAVENÍ

- se uskuteční v sále kulturního domu /KD/ a v sokolovně /u železničního přejezdu/,
- v informačním středisku obdržíte na každý víkend zvlášť, vždy za 200,- Kč pro dospělé osobu a pro dítě do 15 let za 100,- Kč, účastnickou kartu, která vás opravňuje k volnému vstupu na představení. Účastnickou kartou se prokazujete u vchodu do hlediště, bez ní vám nebude umožněn přístup na představení. Neobsazujte místa označená „Zadáno ARTAMA“, jsou určena hostům, lektorům, vedoucím organizačním pracovníkům FEMAD.

Přední řady jsou vyhrazeny pro dětské publikum!

SEMINÁŘE K INSCENACÍM FEMAD

- se uskuteční pro dospělé účastníky FEMAD - seminaristy odděleně v těchto prostorách:
 - seminář A** - ve vinárně v 1. patře KD,
 - seminář B** - v základní škole.
- Semináře se budou vázat ke každé inscenaci, a to zpravidla v nejbližším plánovaném semináři po realizaci představení /viz program/.
- Hlavním smyslem seminářů k inscenacím by mělo být dobírání se a pojmenování podstatných stránek divadelní tvorby, která je sto účinně a smysluplně oslovit dětského diváka.
- Stejně jako v minulém ročníku FEMAD chtěli bychom se pokusit o pojmenování pozitivních stránek té které inscenace a zároveň formulovat i kritické připomínky.

Semináře k inscenacím by se měly stát jakousi školou přemýšlení o divadle, o jeho možnostech. Zkrátka měly by ideálně zprostředkovat zcela praktické poznání a ponaučení pro vlastní dramaturgickou a inscenační praxi těm, kdo se zabývají divadlem pro děti. Počítá se s tím, že v seminářích budou aktivně vystupovat svými podněty a názory všichni seminaristé a členové hrajících souborů.

- Odborné zázemí seminářů k inscenacím budou tvořit členové lektorského sboru FEMAD, složeného z divadelních teoretiků a praktiků a z dalších

odborníků, erudovaných v disciplínách, umožňující přesahy z úzce divadelního nazírání:

- Seminář A** - **Alena Urbanová**, dramaturgyně, divadelní teoretička a kritička, Praha,
- **Jaroslav Achab Haidler**, ředitel a herec Činoherního studia v Ústí n. L. /1. víkend/,
 - **PaedDr. František Zborník**, režiser a herec, odborný asistent PF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích /2. Víkend/,
 - **Mgr. Dita Nacházelová**, psycholožka, Česká Lípa
 - **PhDr. Ivana Veltrubská**, psycholožka - psychoterapeutka, Česká Lípa /2. víkend/.
- Seminář B** - **Mgr. Milan Schejbal**, dramaturg a režisér, umělecký šéf divadla ABC v Praze,
- **Ing., Mgr. Vladimír Zajíc**, dramaturg, Hradec Králové,
 - **PhDr. Andrej Gjurič**, psycholog, Praha,
 - **Doc., PhDr. Josef Valenta**, pedagog - vedoucí katedry tvořivé dramatiky DAMU Praha /1. víkend/.

- Semináře budou m.j. čerpat z poznatků získaných v práci s tzv. „průzkumnou skupinou dětí“. Lektorky této skupiny dětí budou, dle stanoveného programu, navštěvovat jednotlivé semináře dospělých a seznamovat vás s tím, jak dětské publikum vnímá vybrané inscenace /viz Program/.

SEMINÁŘ PEDAGOGŮ

- se bude konat jako **seminář C** v učebně základní školy.

Seminář pedagogů se bude zabývat otázkami efektivního využití divadelních představení pro děti ve výchovném a vzdělávacím procesu. Jeho účastníci se seznámí s metodami práce, které mohou i z hromadné, organizované návštěvy divadelního představení učinit sváteční příležitost, napomoci vytváření pozitivních vztahů dětí k umění a v neposlední řadě kultivovat jejich schopnosti vnímání a komunikace.

Lektorem semináře pedagogů bude **Roman Musil**, pedagog - učitel dramatické výchovy SPgŠ Beroun.

SEMINÁŘE DĚTÍ

- se uskuteční jako **semináře D 1 - 3** v prostorách mateřské školy naproti kulturnímu domu.

Semináře dětí tj. těch, které nebudou zařazeny v tzv. „průzkumné skupině“, se budou uskutečňovat souběžně se semináři dospělých účastníků FEMAD. Jak název říká, jsou určeny dětem, děti si je i samy povedou. Dospělí se jich mohou zúčastnit pouze za podmínky, že budou hovořit jen tehdy, budou-li k tomu vyzváni. Reflexe na představení zachycené v seminářích dětí se dočtete ve Femad'áčku. Děti budou reflektovat inscenace nejrozličnějšími prostředky a formami. Budou rozděleny podle věku do třech skupin (6-9, 10-13, 14-16 let).

- O vedení seminářů dětí se postarají především **členové souboru Brnkadla** z Centra volného času Lužánky z Brna. Odbornou a pedagogickou oporou těchto seminářů bude **Mgr. Jaroslav Kodeš**, pedagog, rozhlasový a divadelní režisér.
- O zařazení do seminářů se lze dozvědět ze seznamů, umístěných na nástěnce před informačním střediskem.

PRŮZKUMNÁ SKUPINA DĚTÍ

- tzv. **skupina P** se bude scházet v klubovně vedle informačního střediska v 1. patře kulturního domu.

Průzkumná skupina dětí bude nepřímou formou ověřovat reflexe dětí k vybraným představením. Její lektorky pak zprostředkují získané poznatky v seminářích k inscenacím dospělých účastníků FEMAD.

- Odborné vedení průzkumné skupiny zajistí:
 - **Mgr. Marie Poesová**, pedagožka, lektorka dramatické výchovy dětí, Nymburk,
 - **Eva Kodešová**, učitelka MŠ, členka DS TYL Rakovník, Rakovník.
- O zařazení dětí do průzkumné skupiny se lze dozvědět ze seznamu, umístěného na nástěnce před informačním střediskem.

UBYTOVÁNÍ

Účastníci FEMAD se letos mohou v nočních hodinách zdržovat na těchto adresách:

v Poděbradech:

- v campu (chatičky),
- v ubytovně Střední zemědělské a rodinné školy, Boučkova ul., č.p.355,
- v ubytovacím zařízení České pošty v Poděbradech, Jiráskova ul. ,

v Libici nad Cidlinou:

- v tělocvičně Středního učiliště zemědělského,
- v prostorách Základní školy.

ULOŽENÍ OSOBNÍCH ZAVAZADEL

Vymezené místo k ukládání osobních zavazadel je ve vinárně v 1. patře KD v prostorách za řadou stolů. Žádáme účastníky FEMAD, aby neponechávali zavazadla na jiných místech. Pořadatelé neručí za cenné věci zde ponechané.

DOPRAVA

Jízdní řád pro zvláštní svozové autobusy

v 1. víkendu

V noci z pá. 12. 9. na so. 13. 9.

Libice n. C., KD	22:00	24:00	1:30
Poděbrady, camp	22:10	00:10	1:40
Poděbrady, Riegrovo nám.	22:15	00:15	1:45
Poděbrady, zeměděl. Škola	22:20	00:20	1:50

Ráno v so. 13. 9. a v ne. 14. 9.

Poděbrady, zeměděl. Škola	7:30	8:10
Poděbrady, Riegrovo nám.	7:35	8:15
Poděbrady, camp	7:40	8:20
Libice n. C., KD	7:50	8:30

V noci ze so. 13. 9. na ne. 14. 9.

Libice n. C., KD	21:35	23:00	24:00	1:30
Poděbrady, camp	21:45	23:10	00:10	1:40
Poděbrady, Riegrovo nám.	21:50	23:15	00:15	1:45
Poděbrady, zeměděl. Škola	21:55	23:20	00:20	1:50

v 2. víkendu

V noci z pá. 19. 9. na so. 20. 9. a v noci ze so. 20. 9. na ne. 21. 9.

Libice n. C. , KD	22:15	24:00	1:30
Poděbrady, camp	22:25	00:10	1:40
Poděbrady, Riegrovo nám.	22:30	00:15	1:45
Poděbrady, zeměděl. Škola	22:35	00:20	1:50

Ráno v so. 20. 9. a v ne. 21. 9.

Poděbrady, zeměděl. Škola	7:30	8:10
Poděbrady, Riegrovo nám.	7:35	8:15
Poděbrady, camp	7:40	8:20
Libice n. C. , KD	7:50	8:30

Jízdní řád ČD / jízda trvá 6 minut /

z Libice n.C.	8:45	9:41	10:50	11:32	12:07	13:20	14:25
	15:09	16:00	17:07	18:45	20:44	22:17	23:12

z Poděbrad	7:46	9:01	9:54	11:05	11:57	13:01	13:48
	14:59	15:34	16:22	18:14	19:21	20:28	22:19
							23:29

Spojení ČD pro jízdy domů

Libice n. C.	14:25	15:09
Nymburk		15:23
Nymburk		16:03
Praha hl.n.	16:06	17:09
Praha hl.n.		17:58
České Budějovice		20:24

Libice n. C.	14:25	Libice n. C.	14:25
Nymburk	14:40	Lysá n. L.	15:20
Nymburk	14:54	Lysá n. L.	15:37
Mladá Boleslav	15:45	Ústí n. L. Střekov	17:16
Mladá Boleslav	17:03	Ústí n. L. hl.n.	17:20
Bakov n. J.	17:25	Ústí n. L. Střekov	17:19
Bakov n. J.	17:37	Děčín	17:53
Česká Lípa	18:35		

Libice n. C.	15:40	Libice n. C.	15:40
Kolín	15:54	Kolín	15:54
Kolín	16:30	Kolín	16:15
Brno hl.n.	18:51	Ostrava hl.n.	20:01
(EC 175 Comenius)		(IC 501 Ostravan)	

STRAVOVÁNÍ - OBČERSTVENÍ

Restaurace Kulturní dům

otevírací doba: pátek	- 21:00
sobota	8:00 - 22:00 (v 2. víkendu do 20:00)
neděle	8:00 -

Hostinec Na hřišti (poblíž sokolovny)

otevírací doba: pátek	X	- 22:00 (příp. dle dohody)
sobota	10:00	- 22:00 (příp. dle dohody)
neděle	10:00	-

Vinárna U sportovce (naproti evangelickému kostelu)

otevírací doba: pátek	- bez omezení podle konstelace hvězd
sobota	- bez omezení podle konstelace hvězd

Divadelní klub (v suterénu v zázemí jeviště KD)

otevírací doba: pátek	17:00 - 01:30
sobota	8:30 - 01:30
neděle	8:30 - 14:30

Divadelní klub je přístupný pouze přes sál KD. Žádáme účastníky FEMAD, aby byli ohleduplní vůči souborům, které zde připravují svá představení a v době přípravy představení, pokud možno, využili jiných možností k občerstvení.

Prodejna Potraviny u Beranů (naproti KD)

otevírací doba: pátek	- 17:00
sobota	6:30 - 10:30

PRODEJ ODBORNÝCH PUBLIKACÍ

V průběhu celého FEMAD bude v prostorách před vinárnou v 1. patře KD prodejní stánek ARTAMA, kde za ceny mírné, a v mnoha případech spíše symbolické, lze získat odbornou divadelní literaturu, včetně repertoárových publikací z oblasti divadla pro děti. Zvláštní pozornost doporučujeme zaměřit na edici Divadla pro děti a její tituly. **Dramatika pro děti I. - VII. díl** přináší v každém dílu tři kvalitní textové předlohy a k nim dramaturgický pendant z pera **Aleny Urbanové**. I. a VII. díl obsahují katalogy vybraných kvalitních her.

Vaši pozornosti doporučujeme titul **Divadlo očima dětí**, jehož vzniku napomohl i FEMAD. Autorkou není nikdo jiný, než **PhDr. Ivana Veltrubská**. V knížce zaznamenala své poznatky a zkušenosti z práce s dětmi na divadelních přehlídkách. Její publikace je zasvěceným pohledem na vnímání divadla dětmi, na to, co děti od divadla očekávají a co od něho mohou dostat. Každý, kdo se s plnou vážností zabývá divadlem pro děti, nemůže nemít tuto knížku po ruce. Stejně tak tu úplně nejzákladnější - **Mýtus divadla pro děti** - opět od **Aleny Urbanové**.

TŘI PROSBY A JEDNA NAVÍC

Prosíme účastníky FEMAD, aby umožňovali přednostní nákup ve stravovacích a občerstvovacích zařízeních členům lektorského sboru a organizátorům, aby tito mohli plnit své poslání, aniž by hladověli.

Prosíme kuřáky, aby v době snídaní, obědů a večeří v místě stravování dětí zachovali nekuřácké prostředí.

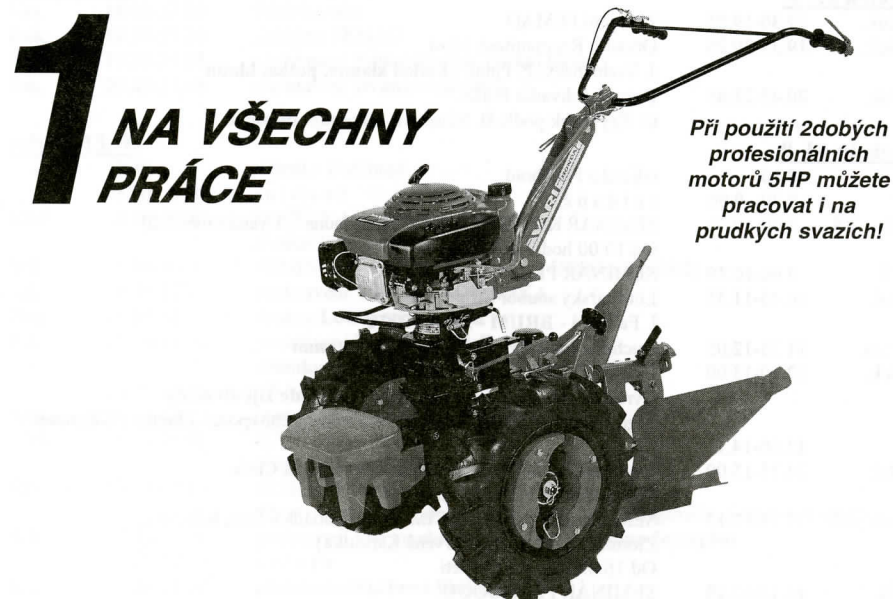
Prosíme účastníky FEMAD, včetně rodičů dětí, zařazených v tzv. průzkumné skupině, aby svými vstupy nerušili práci dětí ve vymezených prostorech. Také semináře dětí budou zajisté svobodnější, když jejich kmenoví účastníci nebudou obklopeni davem dospělých.

Prosíme vás, a to snažně, abyste své společenské potřeby realizovali v KD v Libici n.C. a nikoliv v ubytovacích zařízeních. Se zajišťováním přijatelných (cenově i jinak) ubytovacích kapacit to nemají organizátoři lehké. Nestěžujte jim to. Měli totiž značné potíže např. se získáním ubytování v poděbradské zemědělské škole. Ubytovaní jim bylo poskytnuto s tím, že po příjezdu posledních účastníků FEMAD svozovým autobusem v 1:50 hod. bude ubytovna uzamčena, a že se nebude nikdo domáhat vstupu.

VARI

MALÁ ZEMĚDĚLSKÁ • ZAHRADNÍ • KOMUNÁLNÍ TECHNIKA

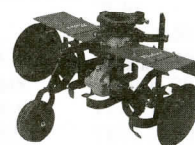
GENIÁLNĚ JEDNODUCHÝ SYSTÉM ŠETŘÍ VAŠE PENÍZE

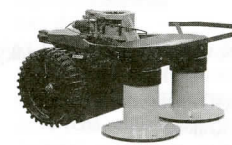
1 NA VŠECHNY PRÁCE

Při použití 2dobých profesionálních motorů 5HP můžete pracovat i na prudkých svazích!

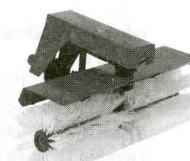
Úsporný stavebnicový VARI-SYSTÉM navazuje na úspěšný TERRA-SYSTÉM. Veškeré nově vyvinuté příslušenství lze připojit i na všechny původní stroje TERRA, vyrobené od roku 1970. VARI - SYSTÉM umožňuje sestavení více než 50-ti druhů různých strojů, což ho předurčuje k celoročnímu používání. Tip pro podnikatele - základní jednotka stojí méně než 20 000 Kč.

rotační kypřič

dvoububnová sekačka

válcový kartáč

sněžná fréza

VARI a.s.
Libice nad Cidlinou
Opolanská 350, 289 07
tel.: 0324/771 61-5, fax: 0324/772 61

VARI a.s.
pobočka České Budějovice
Kněžskodvorská 26, 370 01
tel.: 038/770 02 59, fax: 038/770 02 86

Programová skladba XXV. ročníku FEMAD

Libice nad Cidlinou - 12. - 14. a 19. - 21. 9. 1997

PROGRAM PRO Dospělé

pátek 12. 9.

Kuk.	19.30-19.35	Zahájení FEMAD
Kuk.	19.35-20.25	Divadlo Rozmanitostí Most
		J. Vodňanský, P. Polák - Potkal klauna, potkal kloun
Sok.	20.45-21.45	Dejvické divadlo Praha
		O. Kryštofek podle B. Němcové - Dvanáct měsíčků

sobota 13. 9.

	8.10	odjezd z Poděbrad
	8.30- 9.00	s n í d a n ě
Vin., ZŠ	9.00-10.30	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Potkal klauna..., Dvanáct měsíčků)
		Od 10.00 hod. reflexe dětí
ZŠ	9.00-10.30	SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
Sok.	10.45-11.35	Loutkářský soubor Strípek Plzeň
		I. Faitlová - BRUM - POHÁDKA
Plen.	11.35-12.05	Buchty a loutky Praha - Loutkový automat
Sok.	12.10-13.00	Dětské divadelní soubory LDO ZUŠ Aš
		Cvrčci ze středy: Maurice Sendak - Tam, kde žijí divočíny
		Nigdy nigdeš: kolektivní adaptace části sumerského eposu - Zlomky z Gilgameše
	13.00-14.15	o b ě d
Sok.	14.15-15.00	Loutkové studio Nítě Západočeského divadla Cheb
		I. Bendová - Červená Karkulka
Vin., ZŠ	15.15-17.15	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Bum-pohádka Tam, kde žijí..., Zlomky z Gilgameše, Červená Karkulka)
		Od 16.45 hod. reflexe dětí
ZŠ	15.15-17.15	SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
Sok.	17.30-18.20	Divadýlko KUBA - Sdružení Elča Plzeň
		L. Lédl, F. Kaska, P. Mlád - Čertovské pohádky aneb Hodina čertopisu
	18.20-19.30	v e č e ř e
Kuk.	19.30-21.20	Klicperovo divadlo Hradec Králové
		H. CH. Andersen - Sněhová královna

neděle 14. 9.

	8.10	odjezd z Poděbrad
	8.30- 9.00	s n í d a n ě
Vin., ZŠ	9.00-11.30	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Čertovské pohádky, Sněhová královna...)
		Od 10.30 reflexe dětí
ZŠ	9.00-11.30	SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
Kuk.	11.45-12.45	Divadlo Drak Hradec Králové
		K. Peřinová - Smolíček Pacholíček
Vin.	13.00-14.00	SPOLEČNÝ SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Smolíček Pacholíček)
		POLOČASOVÉ RESUMOVÁNÍ

PROGRAM PRO DĚTI

pátek 12. 9.

Vin.	18.00-19.00	Schůzka dětí
Kuk.	19.30-19.35	Zahájení FEMAD
Kuk.	19.35-20.25	představení Potkal klauna, potkal kloun
Sok.	20.45-21.45	představení Dvanáct měsíčků

sobota 13. 9.

	7.30	odjezd z Poděbrad
	8.00- 8.30	s n í d a n ě
Klub	8.30-10.00	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Potkal klauna, potkal kloun)
MŠ	8.30-10.30	SEMINÁŘE dětí (Potkal klauna..., Dvanáct měsíčků)
Sok.	10.45-11.35	představení BRUM - POHÁDKA
Plen.	11.35-12.05	atrakce Loutkový automat
Sok.	12.10-13.00	představení Tam, kde žijí divočíny
		Zlomky z Gilgameše
	13.00-14.15	o b ě d
Sok.	14.15-15.00	představení Červená Karkulka
Klub	15.15-16.45	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Červená Karkulka)
MŠ	15.15-17.15	SEMINÁŘE dětí (Bum - pohádka, Tam, kde žijí..., Zlomky z Gilgameše, Červená Karkulka)
Sok.	17.30-18.20	představení Čertovské pohádky aneb Hodina čertopisu
	18.20-19.30	v e č e ř e
Kuk.	19.30-21.20	představení Sněhová královna

neděle 14. 9.

	7.30	odjezd z Poděbrad
	8.00- 8.30	s n í d a n ě
Klub.	8.30-10.30	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Sněhová královna)
MŠ	8.30-11.30	SEMINÁŘE dětí (Čertovské pohádky, Sněhová královna...)
Kuk.	11.45-12.45	představení Smolíček Pacholíček
Klub.	13.00-13.30	Závěrečná schůzka průzkumné skupiny (anketa)
MŠ	13.00-13.30	Závěrečná schůzka seminářů dětí (anketa)
	13.30-14.00	o b ě d

II. část FEMAD'97 - PROGRAM PRO DOSPĚLÉ

pátek 19. 9.

Kuk.	19.30-19.35	Zahájení II. části FEMAD
Kuk.	19.35-20.20	Rádobydivadlo Klapý J. Werich - Fimfárum
Sok.	20.45-22.00	Divadlo HUDRADLO Zlín B. Clavel - O černém beránku a bílém vlkovi M. Slavík - Pišťalka

sobota 20. 9.

	8.10	odjezd z Poděbrad
	8.30- 9.00	s n í d a n ě
Vin.	9.00-10.30	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Fimfárum, O černém beránku ..., Pišťalka)
ZŠ		Od 10.00 reflexe dětí
ZŠ	9.00-10.30	SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
Kuk.	10.45-11.40	Loutkářský soubor Čmukaři Turnov D. Weissová, J. Ipser, R. Zemenová - Sadoděde, Sadoděde...
Sok.	12.00-13.00	Divadlo Dagmar Karlovy Vary Zd. Šmíd, I. Bendová - Mezipřistání na Andělské hoře o b ě d
	13.00-14.15	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Sadoděde..., Mezipřistání...)
Vin.	14.15-15.45	Od 15.15 hod. reflexe dětí
ZŠ		SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
ZŠ	14.15-15.45	Naivní divadlo Liberec
Sok.	16.10-16.55	I. Peřinová na motivy bří Grimmů - Vánoce s Kulišákem Mladá scéna Ústí n. L.
Kuk.	17.25-18.30	K. Herzinová podle R. Kiplinga - Maugli v e ě e ě
	18.30-19.45	Kejklíř Bořivoj Praha
Sok.	19.45-20.30	K. J. Erben - Tři zlaté vlasy děda Vševeda
Sok.	21.00-21.50	Divadlo STUDNA Hosín K. J. Erben - Tři zlaté vlasy děda Vševeda

neděle 21. 9.

	8.10	odjezd z Poděbrad
	8.30- 9.00	s n í d a n ě
Vin.	9.00-11.00	SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Vánoce..., Mauglí, Tři zlaté vlasy...)
ZŠ		Od 10.30 hod. reflexe dětí
ZŠ	9.00-11.00	SEMINÁŘ PEDAGOGŮ
Kuk.	11.15-12.45	Divadlo loutek Ostrava L. Stroupežnický, V. Peška - Kryštof Kolumbus aneb Jak Kryštůfek z přivozu L.P. 1492 Nový svět objevil SPOLEČNÝ SEMINÁŘ K INSCENACÍM (Kryštof Kolumbus)
Vin.	13.00-13.45	ZÁVĚREČNÉ RESUMOVÁNÍ
Vin.	13.45-14.00	ZAKONČENÍ FEMAD A VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ ANKETY

II. část FEMAD'97 - PROGRAM PRO DĚTI

pátek 19. 9.

Vin.	18.00-19.00	Schůzka dětí
Kuk.	19.30-19.35	Zahájení II. části FEMAD
Kuk.	19.35-20.20	představení Fimfárum
Sok.	20.45-22.00	představení O černém beránku a bílém vlkovi + Pišťalka

sobota 20. 9.

	7.30	odjezd z Poděbrad
	8.00- 8.30	s n í d a n ě
Klub.	8.30-10.00	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Pišťalka)
MŠ	8.30-10.30	SEMINÁŘE dětí (Fimfárum, O černém beránku ..., Pišťalka)
Kuk.	10.45-11.40	představení Sadoděde, Sadoděde...
Sok.	12.00-13.00	představení Mezipřistání na Andělské hoře o b ě d
Klub.	13.00-14.15	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Mezipřistání...)
MŠ	14.15-15.45	SEMINÁŘE dětí (Sadoděde..., Mezipřistání...)
Sok.	16.10-16.55	představení Vánoce s Kulišákem
Kuk.	17.25-18.30	představení Maugli v e ě e ě
Sok.	18.30-19.45	představení Tři zlaté vlasy děda Vševeda
Sok.	19.45-20.30	
Sok.	21.00-21.50	představení Tři zlaté vlasy děda Vševeda

neděle 21. 9.

	7.30	odjezd z Poděbrad
	8.00- 8.30	s n í d a n ě
MŠ	8.30-10.30	SCHŮZKA průzkumné skupiny (Vánoce s Kulišákem)
MŠ	8.30-11.00	SEMINÁŘE dětí (Vánoce..., Mauglí, Tři zlaté vlasy děda Vševeda)
Kuk.	11.15-12.45	představení Kryštof Kolumbus
Klub.	13.00-13.30	Závěrečná schůzka dětí průzkumné skupiny (anketa)
MŠ	13.00-13.30	Závěrečná schůzka seminářů dětí (anketa)
	13.30-14.00	o b ě d

Legenda:

Kuk.	- sál kulturního domu
Sok.	- sokolovna
Plen.	- venkovní prostor v ulici od sokolovny k hřišti
Vin.	- vinárna v 1. patře kulturního domu
Klub.	- klubovna v 1. patře kulturního domu
ZŠ	- základní škola
MŠ	- mateřská škola

Programy inscenací FEMAD 97

Divadlo rozmanitostí - loutková scéna Městského divadla v Mostě

Jan Vodňanský a Pavel Polák

Potkal klauna potkal kloun

Režie:	Antonín Klepáč
Scéna, loutky, kostýmy:	Zdeněk Bauer
Hudba:	Vítězslav Hádl
Nastudování písní:	Lenka Škorníčková
Světla:	Vlastislav Brož
Zvuk:	Josef Klatovský
Technická spolupráce:	Mojmír Pospěch, Miloslav Stejskal, Emil Preisler

Osoby a obsazení:

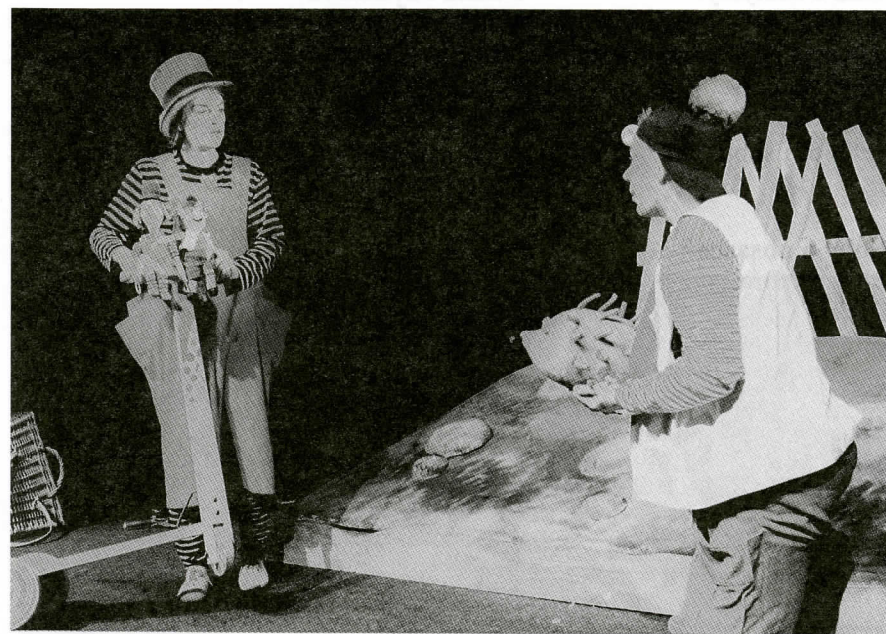
Veselín	Zdeněk Turek
Popleta	Ivana Zajíčková
Pantáta	Miloslav Stejskal
Husa, Ježek, Pes, Myši	Kamila Koppová

Určeno dětem od 4 do 10 let

Slovo o souboru:

Divadlo Rozmanitostí je profesionální loutková scéna, která působí v severočeském regionu. Vzniklo v roce 1988 jako druhé umělecké těleso Městského divadla v Mostě. Již sám název určuje jeho umělecké snažení - **rozmanitost**. Hlavním cílem je přinášet divákům pestrou škálu divadelních žánrů - činohru, pantomimu, hudební pořady a především loutkářské techniky. Stejný důraz je kladen i na bohatost repertoáru - od klasické a moderní pohádky, přes popularizaci domácí i světové literatury, po tvorbu operní. Produkce je určena především dětskému publiku, ale neopomíná též mládež a

dospělé. Během své desetileté činnosti nastudovalo DR kolem padesáti premiér, sehrálo na tři tisíce představení nejen v České republice, ale představilo se i na řadě zahraničních jevišť (Rusko, Bulharsko, Polsko, Slovinsko, Rakousko).

Divadlo rozmanitostí Most

J. Vodňanský, P. Polák - Potkal klauna potkal kloun

Foto: archiv souboru

Dejvické divadlo Praha
Oldřich Kryštofek na motivy pohádky Boženy Němcové
Dvanáct měsíčků

Režie: Miroslav Krobot
 Scéna a kostýmy: Renáta Pavlíčková
 Hudba: Vratislav Šrámek
 Dramaturgická spolupráce: Miloslav Klíma
 Světla: Petr Rezler
 Zvuk: Tomáš Rejholec
 Technická spolupráce: Jan Suchý, Ondřej Elbel, Ivan Houska, Ondřej Vyštejn

Osoby a obsazení:

Macecha, Březen	Pavel Žatečka
Holena	Klára Melišková
Maruška	Zdeňka Volencová
Jenda	Ladislav Frej
Leden	Jan Španbauer
Červen	Jindřich Herbst
Září	Jan Suchý
První sýkorka	Jana Holcová
Druhá sýkorka, Srnka	Zita Morávková
Zajíc	Denisa Nová

Určeno dětem od 4 do 12 let

Slovo o souboru:

Dejvické divadlo bylo založeno v roce 1992 jako scéna tehdejšího OKD Prahy 6. Je tedy zřizováno na rozdíl od většiny ostatních pražských divadel přímo Městskou částí Praha 6.

Během pěti let své existence se dostalo do povědomí nejen pražských, ale i mimopražských diváků. Zakládající soubor, složený z absolventů jednoho ročníku ALD DAMU, získal prestižní ocenění - cenu A. Radoka za inscenaci roku 1995 (Sestra Úzkost v režii J. A. Pitínského). Divadlo se v tomtéž roce stalo „Divadlem roku“.

V současnosti má Dejvické divadlo nový soubor, který je rovněž složený z kompletního ročníku alternativního herectví pražské DAMU. Uměleckým šéfem a režisérem divadla se stal Miroslav Krobot. V jeho režii vznikly doposud v DD dvě inscenace, muzikál „Kennedyho děti“ a pohádka „Dvanáct měsíčků“. Kromě toho má soubor na repertoáru ještě další dvě inscenace, a to Aristofanovu „Lysistrate“ v režii Lucie Bělohradské a filosofickou pohádku s prvky commedie dell'arte Carla Gozziho „Zelenavý ptáček“ (režie Zdeněk Dušek).

V současné době připravuje M. Krobot novou inscenaci - adaptaci povídek E. A. Poea pod názvem „Utišující metoda“ a na konci roku 1997 začne v Dejvickém divadle zkoušet ruský režisér Sergej Fedotov Gogolova „Revizora“.

Klára Melišková a Pavel Žatečka v inscenaci hry Oldřicha Kryštofka
Dvanáct měsíčků Dejvického divadla Praha
 Foto: Martin Špelda

Loutkové divadlo Střípek Plzeň

Ivana Faitlová

BRUM - POHÁDKA aneb Výchova medvědů v Čechách

Režie: Ivana Faitlová a kolektiv souboru
Scéna: Milena Jelínková j.h.
Hudba: Ivana Faitlová
Světla: J. Fiala, Jiří Koptík

Osoby a obsazení:

Barnabáš	Tomáš Froyda
Matylda	Monika Bryšová
Majda	Dagmar Feifrlíková
Burák	Martina Hartmannová
Dalamánek	Jitka Matějovicová
Kruták	Miroslav Hartmann
Zajíci	Miroslav Hartmann, Dagmar Feifrlíková

Určeno dětem od 4 do 10 let

Slovo o hře:

Původní hra Ivany Faitlové se s humorným nadhledem zabývá výchovnými problémy v rodině, rozdílným přístupem „ženského“ a „mužského“ principu, a to ve vždy účinné metodě personifikace světa zvířat.

Slovo o souboru:

Loutkové divadlo Střípek založila v roce 1978 Dagmar Jandová - učitelka literárně dramatického oboru ZUŠ v Plzni.

Současná vedoucí souboru je Ivana Faitlová, která je autorkou většiny her z posledních let. Svůj repertoár divadlo soustřeďuje na děti předškolního a školního věku a ročně odehraje 50-60 představení pro plzeňské mateřské a základní školy. Tyto inscenace jsou rovněž uváděny na divadelních přehlídkách a festivalech v celé republice, odkud si Střípek vozí nejvyšší ocenění.

Repertoár za posledních 5 let

1993 - Ivana Faitlová: Klobásová komedie

1994 - Ivana Faitlová: Kérkonošská pohádka

1995 - Ivana Faitlová: Cikánské princezny

1997 - Ivana Faitlová: Brum - pohádka aneb Výchova medvědů v Čechách

Loutkářský soubor Střípek Plzeň

I. Faitlová - **BRUM-POHÁDKA**

Foto Eva Hajšmanová

Buchty a loutky Praha Loutkový automat

Autor scénáře: Buchty a loutky
Režie: Buchty a loutky

Hrají:

Pavel Antoš, Radek Beran, Marek Bečka, Vít Brukner

Slovo o Divadelním automatu:

Po úspěšném uvedení na Divadelní pouti na Střeleckém ostrově jsme se rozhodli obnovit Loutkový automat, představení založené na živém kontaktu herců a publika.

U automatu je dána základní linie, kterou tvoří nabídka 30-40ti titulů, zvolených z aktuálního kulturního dění, přičemž forma jednotlivých titulů je velmi různorodá. A právě forma je to, co má rozvířit komunikaci obou zúčastněných stran. Například zahraje-li se krátký gag na divákem zvolený titul a druhý „žadatel“ zadá stejný titul a třetí i čtvrtý - vzniká improvizovaná variace na původně zadané téma. Forma je natolik volná, že je možné vedle sebe používat klasické maňásky za paravánem, hračky, předměty nebo vystoupit před paraván a „hrát“ živě. Automat je tomu všemu otevřen. Je to právě něco mezi divadlem, poutovou atrakcí a varietním číslem. Součástí produkce je samozřejmě živá hudba a živé zvuky, napomáhající produkci.

A komu je automat určen? Odpoledne dětem, večer dospělým podle předem vybraných titulů.

Slovo o souboru:

Co to je Buchty a loutky? Založili se v roce 1991. Je jich šest. Jsou absolventy loutkářské katedry DAMU v Praze. Po dvou letech působení na scéně Západočeského divadla v Chebu již čtvrtým rokem pracují jako nezávislé divadelní seskupení (občanské sdružení) se sídlem v Praze. Jsou divadlem bez stálé scény a tak hrají ve školkách, kulturních zařízeních, klubech a divadlech po celých Čechách a také v zahraničí hlavně pro děti, ale stranou nenechávají ani mládež a dospělé. Při své práci používají loutky od nejmenších rodinných až po 3,5 m vysoké postavy, zpěv, hru na hudební nástroje.

Některá jejich představení byla oceněna na prestižních divadelních přehlídkách a festivalech. Významné akce v Čechách: Každoroční dobročinná účast na festivalu „mezi ploty“ a „Týden duševního zdraví“. Akce pro děti v době letních prázdnin - představení v Divadle v Celetné. Vedení semináře na festivalu Loutkářská Chrudim '95. Vedení divadelní dílny pro děti v Klubu Mlejn v Praze 5- Stodůlkách a jiné. Dvě jejich představení (Tajemný cizinec a Jankovi noví dědečci) natočila a odvysílala Česká televize.

Dětský divadelní soubor CVRČCI ZE STŘEDY LDO ZUŠ AŠ

Maurice Sendak

Tam, kde žijí divočiny

Režie: Roman Černík

Kostýmy: všichni

Hrají:

Jan Šacha, Mikuláš Černík, Dana Sobotková, Jana Peksová, Jana Říčanová, Vendula Plavcová, Anna Lauková, Martina Příbylová, Martina Tatayová, Michala Talpová, Sandra Benešová

Slovo o autorovi:

Maurice Sendak - prý Američan z New Yorku?

Prý svou obrázkovou knížku napsal a nakreslil jako vzpomínku na své dětství. V obličejích divočin jsou prý k poznání nehodní Sendakovi příbuzní.

Slovo o souboru:

Jsmo nejmladší ze všech ašských souborů, je nás celkem jedenáct a fakt chodíme ve středu do „Hasičárny“. Dramaták nás baví, protože si užijeme plno srandy. Nejraději hrajeme „invalidku“. Obě naše představení (loni jsme měli první premiéru - Mezi dvěma kopci dva hrby, což je irská pohádka) jsou veselá a můžeme se vyřádit. Naše motto: „Ticho i řev jsou naše věc“. A hlavně táhnem za jeden provaz, i když chodíme do různých tříd různých škol.

Nejlíp se nám hrálo v Ostrově, za to lázeňáci ve Frantovkách, ti jsou líné publikum. Nejvíce nervozity bylo, když jednou Max nevěděl, že se hraje, ale všechno dopadlo dobře, hlavní role byla dovezena včas. Jó, cestování, to je naše. Před představením si pouštíme elektriku a máme svůj pokřik, někdy taky přidáme mň-mň. Vždycky nás to uklidní a naladí.

A o Maxovi a Divočinách? Je to o nás, protože Max je kluk, co zlobil a zlobil a zlobil a zlobil, až se prozlobil do zlobivého snu..... a řádíme a řádíme..... no prostě DIVOČINY.

Cvrčci ze středy

Dětský divadelní soubor Cvrčci ze středy LDO ZUŠ AŠ

M. Sendak - *Tam, kde žijí divočiny*

Foto: Ivo Mičkal

Dětský divadelní soubor NIGDY NIGDEŠ LDO ZUŠ AŠ
podle sumerského eposu
Zlomky z Gilgameše

Režie: Roman Černík
Scéna, kostýmy, hudba: všichni

Hrají:
Michal Čeliš, Jindřich F. Neužil, Máša Černíková, Jana Žáková, Miša Lamlechová, Martina Štadlmajerová, Petra Kolmanová, Jana Sedláčková, Radka Freiberovalá, Adéla Anderlová, Kamila Helclová

Slovo o hře:

S Gilgamešem přišel Roman Černík a my jsme mu to vzali. Proč? Protože ho přinesl v září. A taky jsme s tím souhlasili jako jeden muž (cha, cha jeden muž, devět dam a dva gentlemani - R.Č.). S Gilgamešem jsme si užili - hry na dobu, odlévání masek, tvorba kostýmů a rekvizit. Komplikace se tak trošššššů taky našly, když jsme komponovali písně, nebo když kluci trénovali boj, to bylo modřin, ale nakonec jsme se vždycky dohodli, no prostě kompromis. To je pravda, bylo to v pohodě. Jo, jo.

Ted' víme zase víc o první písemné památce a o způsobu života v té době a taky máme své domácí hrdiny.
(Celý text vznikl technikou vykřikované koláže - R.Č.)

Slovo o souboru:

Jako soubor fungujeme na ZUŠce v Aši už třetím rokem, všichni jsme z ašského gymnasia, a tak se setkáváme denně. Jméno souboru vzniklo z pokřiku **ále, ále, ále** ve vlaku z Plzně po prvním našem mimoašském vystoupení, hráli jsme **Koně na Ostrově** - Jacques Prévert. Loni jsme hráli vlastní dramatizaci knihy Salmana Rushdieho **Hárún a oceán Příběhů**, výše uvedený pokřik je také citátem z Hárúna.

Asi nás charakterizuje úsměv na tváři, hračky-srandičky, máme nepřetržitě vysmáto a se špatnou náladou se nikdy nebudíme.

Každá naše cesta mimo Aš je velkým dobrodružstvím a zvláště když se jede někam dále a déle. Rádi máme Nýřany a Brno. Taky se nám líbilo

v Dánsku a rádi hrajeme i na „Patě“ (ústav pro mentálně postižené u Aše, kde vystupujeme pravidelně o vánocích - pozn. R.Č.).

Slovo o vedoucím obou souborů:

Češtinář na ašském gymnáziu, učitel LDO na ZUŠ v Aši, v současné době učitel na Pedagogické fakultě v Plzni. Se staršími soubory Tak trochu Bychom a Tak trochu bychom se zúčastnil festivalů doma (Prachatice - Lev a notes, Ústí n. O. - Bestiárium, Písek - S Quijotem?!, Sestra k zbláznění, Pravda je někde venku) i v zahraničí (SRN, Dánsko, Rakousko, Maďarsko). Organizátor tří ročníků festivalu Divadelní I-AŠ-kování.

*Dětský divadelní soubor Nigdy nigdeš LDO ZUŠ Aš
Kolektivní adaptace částí sumerského eposu - Zlomky z Gilgameše
Foto: Ivo Mičkal*

Loutkové studio Nítě Západočeského divadla v Chebu

Ivana Bendová

Červená Karkulka

Režie: Ivana Bendová
Scéna a kostýmy: Pavel Cupák j.h.
Hudba: Kateřina Mančalová

Osoby a obsazení:

Katka, Maminka, Babička	Kateřina Mančalová
Hanka, Karkulka	Hana Mrázová
Michal, Vlk, Myslivec	Michal Krejzlík

Určeno dětem od 3 do 8 let

Slovo o autorce hry:

Ivana Bendová - letos v říjnu by měla ukončit studium na DAMU v Praze, obor režie - dramaturgie. V sezóně 95-96 působila v divadle Dagmar v Karlových Varech, kde dodnes občas hostuje. Od září 1996 vede loutkové studio Nítě Západočeského divadla Cheb.

Slovo o hře:

Příběh Karkulky, maminky, babičky, myslivce a vlka tak, jak jej všichni znají. Tentokrát si nezahrají jen herci a loutky, ale i děti. A všichni dohromady si mohou užít POHÁDKU.

Slovo o souboru:

Loutkové studio Nítě Západočeského divadla v Chebu vzniklo v září 1996 a začíná tedy svoji druhou sezónu. Členové souboru přišli do Chebu ze všech možných koutů Čech a Moravy a snaží se zatím postupně hledat společný jazyk mezi sebou navzájem a především mezi souborem a diváky.

Repertoár první sezóny:

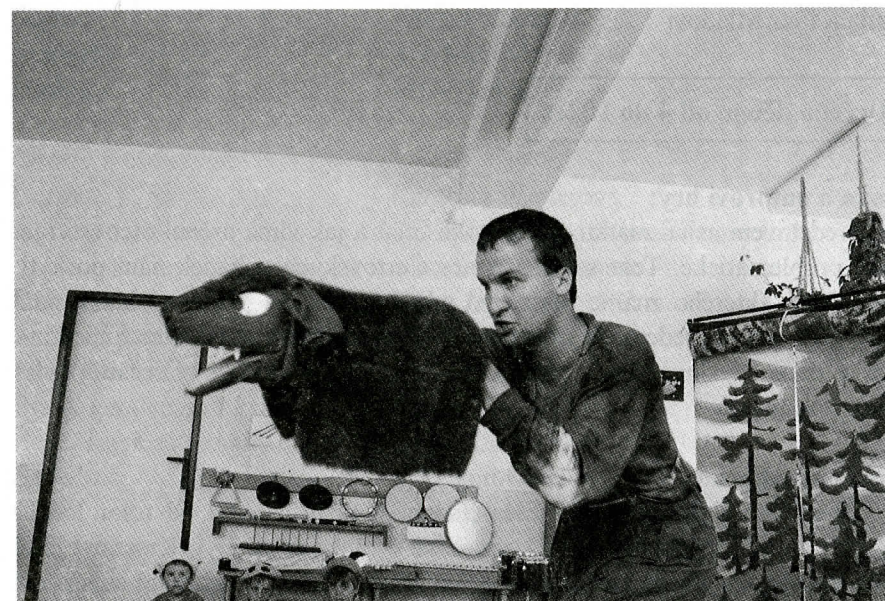
1996 - Tomáš Svoboda: Dlouhý, Široký a Bystrozraký aneb Komedia dell'Grasso

Ivana Bendová: Chebské jesličky aneb D'Krippm

1997 - Pavla Dombrovská: Robinson

Ivana Bendová: Červená Karkulka

Tomáš Svoboda: Rozhlasová hra aneb Příběh o tichu

Loutkové studio Nítě Západočeského divadla Cheb

I. Bendová - Červená Karkulka

Foto: Martin Stolař

DIVADÝLKO KUBA Plzeň SDRUŽENÍ ELČA
Josef Lédl, František Kaska, Petr Mlád
Čertovské pohádky aneb Hodina čertopisu

Režie: Petr Mlád, František Kaska
Scéna a kostýmy: Jaroslav Hrubý

Hrají:
Dana a Petr Mládovi

Určeno dětem od 4 do 10 let

Slovo o autorovi hry:

Představení nemá matku, ale několik otců a jak víme určení otcovství je vždy problematické. Text své inscenace Čertovských pohádek nám poskytl Josef Lédl, (kterého známe pouze po telefonu, ale má příjemný hlas) aniž tužil, co s ním provedeme (s tím textem). V představení je použita francouzská a česko - slovensko - valašsko - cikánská pohádka. Čerpáno bylo z různých zdrojů.

Slovo o souboru:

Divadýlko Kuba Sdružení Elča působí v Plzni a okolí od roku 1993. Vytváří amatérská představení, kterými se profesionálně živí. Kmenoví členové souboru jsou herecké hvězdy Dana a Petr Mládovi a nehrající superstar František Kaska. V některých inscenacích vystupují i ostatní členové souboru (aby jim to nebylo líto).

Repertoár za posledních 5 let:

1993 - H.CH. Andersen, P. Mlád: Pasáček vepřů a princezna na hrášku
1994 - J. Čapek, F. Kaska, P. Mlád: Pejsek a kočička
1995 - M. Šefrna, F. Kaska, P. Mlád: Klíč od království
1996 - F. Kaska, P. Mlád: Narodil se klaun
1997 - J. Lédl, F. Kaska, P. Mlád: Čertovské pohádky aneb Hodina čertopisu

Klicperovo divadlo Hradec Králové
Hans Christian Andersen
Kaie Holvega unesla Sněhová královna

Režie: Vladimír Morávek
Scénář: Vladimír Morávek a Zora Vondráčková
s použitím dramatizace Václava Čtvrtka
Dramaturgie: Zora Vondráčková
Scéna: Václav Vohlídal
Kostýmy: Eva Morávková
Hudba: Jiří Vyšohlíd

Osoby a obsazení:

Gerda	Kateřina Winterová
Kai	Milan Hajn nebo Adam Chromek nebo Lukáš Chromek
Babička	Jiřina Jelenská
Sněhová královna	Marie Kleplová
Levý gentleman z krbu	Jiří Zapletal
Pravý gentleman z krbu	Dušan Hřebíček
Žena, které se stýská	Lenka Loubalová
Sadař	Vlastimil Čaněk
Chaia	Pavla Tomicová
Eset	Filip Richtermoc
Princezna	Marcela Holubcová
Princ	Milan Hajn nebo Lukáš Chromek
Medvěd medvědu medvědem	Pavla Tomicová
Kašpar	Robert Ouředník
Bouře	Kamila Sedlářová
Mráz	Marcela Holubcová
Sníh	Kateřina Francová
Holčička	Nela Sotonová
Ceremoniář	Daniel Brabec

Určeno dětem od 7 let

Slovo o hře:

Znáte atmosféru pohádek H.CH.Andersena? Podobá se tolik stavu našeho podvědomí těsně před probuzením či krátce před usnutím, kdy se předměty dávají do pohybu, mění tvary nebo dokonce ožívají, aby nás provázely nočním sněním. Stejně tak dívka Gerda, usínající v našem příběhu po vyprávění babiččiny pohádky, má takových průvodců nespočítaně. Během své pouti musí odčinit provinění, kterého se dopustila nezájmem o bratříčka Kaie, dítě, tolik potřebující lásku a něhu. A tak Gerdina pout' do paláce Sněhové královny je také cestou do našich, více či méně ledových srdcí.

Klicperovo divadlo Hradec Králové

H. Ch. Andersen - Kaie Holvega unesla Sněhová královna

Foto: archiv divadla

Divadlo Drak Hradec Králové Klára Peřinová Smolíček Pacholíček

Režie:	Jakub Krofta
Scéna a kostýmy:	Marek Zákostelecký
Hudba:	Jiří Vyšohlíd
Světla a zvuk:	Jiří Tulach

Osoby a obsazení:

Jelen	Jiří Vyšohlíd
Smolíček	Jan Popela
Jezinky	L. Bogostová, Lenka Rozehnalová, Pavel Černík

Určeno dětem od 4 do 9 let

Slovo o hře:

Přáním mladých tvůrců bylo rozehrát na jevišti klasický a všem dobře známý příběh Smolíčka s úctou k lidové předloze, která vedle napínavých momentů nabízí i prostor pro legraci, blízkou právě nejmenším divákům.

Velkou roli v inscenaci hraje zpěv, hudba a nástroje hudbu vyluzující.

Slovo o souboru

Divadlo Drak bylo založeno v roce 1958 v Hradci Králové. Charakteristickým rysem poetiky tohoto divadla je využívání a odhalování napětí mezi živým hercem a hmotou - loutkou. Uměleckým vedoucím divadla a režisérem je profesor Josef Krofta, který je zároveň šéfem katedry alternativního a loutkového divadla DAMU v Praze. Společně se scénografem Petrem Matáskem a autorem scénické hudby Jiřím Vyšohlídem nazkoušel mnoho inscenací pro děti i dospělé, které vynikají originálním jevištním pojetím a dodnes vytvářejí nezaměnitelnou tvář divadla Drak. (Zlatovláska, Sen noci svatojánské, Mlýnek z Kalevaly, Strakonický dudák, Pinokio, The Beatles, Don Quijote). Při divadle Drak byl zahájen provoz Mezinárodního institutu figurálního divadla. Drak se v minulosti podílel na společných projektech: Prodaná nevěsta, Jánošík, Královna Dagmar, Babylonská věž.

Rádobydivadlo Klapý

Jan Werich

Fimfárum

Scénář a režie: Eva Andělová
Scéna: kolektiv
Kostýmy: Liběna Štěpánová, Hana Struhová
Hudba: Jaroslav Ježek
Texty písní: Werich + Voskovec
Klávesy: Roman Červenka
Světla: Pavel Hurych
Zvuk: Pavel Hurych a Roman Červenka
Technická spolupráce: Ladislav Valeš

Hrají:

Vojta Hauf	Kovář, Psací pult
Lenka Šťastná	Mercedes, Strom, Strašidlo, Ryba atd.
Liběna Štěpánová	Tchýně, Bílá paní, Strom, Dvorní dáma atd.
Jiří Chadraba	Kníže, Dveře, Zrcadlo, Houba atd.
Roman Červenka	Lokaj
Káťa Szakálová	Čert, Strom, Zbrojnoš, Ryba, Kobyla atd.
Štěpánka Chadrabová	Čochtan, Hodiny, Studánka, Strašidlo, Kráva atd.
Alena Černá	Strom, Necky, Ryba, Slepice, Pes atd.
Mírka Patrovská	Výheň, Ryba, Strom, Přízrak, Zbrojnoš atd.
Jana Vyšatová	Pes, Strom, Ryba, Strašidlo, Slepice atd.

Určeno dětem od 9 let

Slovo o autorovi:

Jan Werich. Co k tomu dodat. Mají ho rádi malí i velcí, a my nejsme výjimkou. A z té úcty a lásky vzniklo naše představení. Věříme, že jestli se na nás tam odněkud dívá, dělá to s laskavým pobavením a nezlobí se na nás.

Slovo o souboru:

Rádobydivadlo Klapý otvírá na podzim 1997 svou dvanáctou sezónu. Na začátku byli 3 herci a režisér. Dnes má soubor 25 členů všech věkových kategorií a hlásí se další. Hrajeme všude, kde se dá, a máme se rádi. K dobru si můžeme přičíst několikanásobnou účast na Jiráskově Hronově, na národních přehlídkách ve Vysokém n. Jizerou a v Třebíči, a také na mezinárodních

festivalech v Estonsku, Německu a Belgii. Naše dosavadní tvorba byla zaměřena na dospělého diváka. Nejvýznamnější inscenací byla úprava Lorcovy hry Dům doni Bernardy, která měla 30 repríz. Celkem jsme nastudovali 12 inscenací. Letošní rok je pro nás trochu netypický tým, že jsme si vyzkoušeli nové žánry - komedii a pohádku.

Repertoár za posledních 5 let:

1993 - R. Likson, L. Valeš: Hory se připravují k porodu, na svět přijde malá šedá myš
1994 - L. Malle, L. Valeš: 1, 2, 3, 4, 5, cos to Janku cos to sněd
1995 - F. G. Lorca: Ukrutný Lorco, corridou voníš
1996 - H. Ibsen: P. G. aneb Romantické příběhy
1997 - M. Frayn: Za scénou
J. Werich: Fimfárum

Rádobydivadlo Klapý / J. Werich - Fimfárum

Foto: Ivo Mičkal

Divadlo HUDRADLO, studio tvořivé dramatiky Zliv, 3. oddíl

Bernard Clavel, Mirek Slavík

O černém beránku a bílém vlkovi

Překladatel:

Arnoštka Kubelková

Režie:

Mirek Slavík

Scéna a kostýmy:

kolektiv členů souboru

Hudba a zvuk:

Mirek Slavík

Osoby a obsazení:

Kryštof, černý beránek

(střídavě) Agáta Štěchová,

Michala Štifterová, Lenka Slavičková

Gustav, bílý vlk

(střídavě) Jana Spudilová, Veronika Štiková

1. člověk

(střídavě) Daniela Štifterová, Radka Veselá

2. člověk

(střídavě) Lucie Pohanková,

Romana Zajíčková

3. člověk

(střídavě) Lucie Matějů, Marie Hezoučká

4. člověk

(střídavě) Eliška Lehečková,

Jitka Slavičková

Ovečky

Hana Matějů, Lenka Slavičková,

Lucie Mondspiegelová, Michala Žlábková,

Tereza Žlábková, Marie Hezoučká,

Petra Soulková, Kamila Hornová

Určeno dětem od 8 let

Slovo o souboru:

Soubor HUDRADLO se na první schůzce sešel v únoru 1982. Dnes má přes padesát členů ve věku od 5 do 19 let, pracujících ve čtyřech samostatných oddílech. V letošním roce se zúčastnil podvanácté se dvěma inscenacemi „Dětské scény“, národní přehlídky dětského divadla v Ústí n. Orlicí.

Divadlo HUDRADLO Zliv

B. Clavel - O černém beránku a bílém vlkovi

Foto: Ivo Mičkal

Divadlo HUDRADLO, studio tvořivé dramatiky Zliv, 4. oddíl

Mirek Slavík, na motivy z českých národních pohádek

Píšťalka

Režie: Mirek Slavík
Scéna a kostýmy: kolektiv členů souboru
Hudba: úpravy lidových písní: Mirek Slavík
Zvuk: Mirek Slavík

Osoby a obsazení:

1. víla	Eva Kunclová
2. víla	Jana Spudilová
3. víla	Renata Kocourková
Janek	Zdeněk Spudil
sbor	Jana Martiníková, Lucie Pintérová, Zuzana Zajičková, Romana Zajičková, Hana Kuboušková, Stanislava Knopfová, Jitka Slavičková, Lenka Slavičková, Daniela Štifterová, Michala Štifterová

Určeno dětem od 8 let

Repertoár za posledních 5 let:

1993 - Pohádka o ptačí válce
1994 - Hra na kuličky
1995 - Létající dědeček
1996 - Ledový zámek
O prolhaném prodáváči novin Bohouškovi
1997 - O černém beránku a bílém vlkovi
Píšťalka

Divadlo HUDRADLO Zliv
M. Slavík - Píšťalka
Foto: Ivo Mičkal

Loutkářský soubor Čmukaři Turnov
Daniela Weissová, Romana Zemenová, Jaroslav Ipser
Sadoděde, sadoděde...

Režie: Daniela Weissová a Jaroslav Ipser
Scéna: Jaroslav Ipser

Hrají:
Jaroslav Ipser a Romana Zemenová nebo Michaela Kunetková

Určeno dětem od 5 do 9 let

Slovo o souboru:

Čmukaři se již dlouhá léta hřejí na výsluní loutkářských přehlídek a jsou v oblibě divadelních fandů zasvěcených i nezasevěných. Téměř od roku 1976, kdy soubor vzešel z klasické vesnické marionetové scény a vydal se na cestu hledání, objevování a omylů, stojí v čele souboru dvojice Jaroslav Ipser a Daniela Weissová. Čas od času se jim soubor rozroste, čas od času zmenší. Ale Daniela a Jarda hrají, vymýšlejí, režirují, zkrátka táhnou čmukařskou káru dál.

Repertoár z posledních let:

1993 - J. Ipser, D. Weissová, R. Zemenová: Medvídek Pú nebo tak nějak

1996 - J. Ipser, D. Weissová: Sedm trpaslíků a Sněhurka

Loutkářský soubor Čmukaři Turnov
D. Weissová, J. Ipser, R. Zemenová - Sadoděde, Sadoděde...
Foto Ivo Mičkal

Divadlo DAGMAR Karlovy Vary
Zdeněk Šmíd, Ivana Bendová
Mezipřistání na Andělské hoře

Režie: Ivana Bendová
Scénografie: Daria Szymkiewicz, Bartek Kacprzyk
Hudba a text písně: Kateřina Mančalová
Výroba: Jiří Hnilička
Dramaturgická spolupráce: Miloslav Klíma

Hrají:
Hana Franková a Lucie Domesová

Určeno dětem od 8 let

Slovo o autorovi předlohy:

Zdeněk Šmíd - spisovatel a novinář, žijící a bydlící v Karlových Varech a zaplat'bůh humorně zpracovavší karlovarské pověsti v knize Strašidla a krásné panny, ze které už potřetí čerpáme pro divadlo. Poprvé v DS D3 v r. '84 Mezi dvojím zasyčením kosa aneb Vyprávění, podruhé v Divadle Dagmar na jaře '95 Mezi dvojím zasyčením kosa aneb Vyprávění druhé a rovněž v květnu '97 Mezipřistání na Andělské hoře. Ještě zpět k autorovi. Je to bezvadnej chlap.

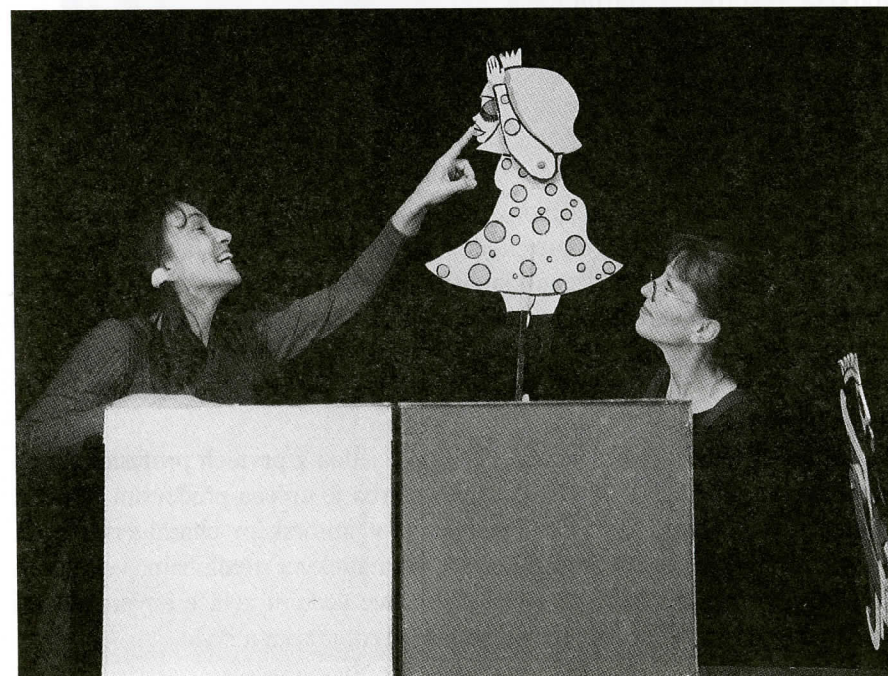
Slovo o souboru:

Divadlo Dagmar je volné společenství divadelních umělců, které vzniklo kolem režiséra Michala Przebindy v prosinci roku 1993. Má dvě základní dramaturgické řady: divadlo pro mládež a divadlo pro dospělé. Divadlo Dagmar dosud realizovalo 20 inscenací, každá pro ně nese určitý význam.

Repertoár za posledních 5 let:

1993 - P.Q. Enquist: Noc tribádek
1994 - J. Mišima: Břímě lásky
A. Přidal: Sáňky se zvonci
A. Franková: Přadulenky
A. Strinberg: Slečna Julie
1995 - Z. Šmíd, H. Franková: Mezi dvojím zasyčením kosa
J. Pokora, V. Janovská, A. Franková: Kouzelná zahrada
F. Rame, D. Fo: Jen kostel, postel a plotna

J. Pokora: Šípková Růženka
J. Pokora, A. Franková: Půjdem spolu do Betléma
1996 - A. Franková: Bylo nebylo aneb Co slychati při hoře Krudumu
I. Špundová: Sněhurka
P. Zindel: Vliv gama paprsků na měsíčky zahradní
M. Klíma: Vlčice
M. Klíma: Markéta nebo Dagmar
M. Doležal, J. Franková: Podivice
P. Dobšínský, A. Franková: O dvanácti měsíčkách
1997 - Eurípidés: Médeia
Z. Šmíd, I. Bendová: Mezipřistání na Andělské hoře
J. Šotola, H. Franková: Šťastný jsem tentokráte na světě

Divadlo Dagmar Karlovy Vary
Z. Šmíd, I. Bendová - Mezipřistání na Andělské hoře
Foto: Pavel Štoll

Naivní divadlo Liberec
Iva Peřinová
Vánoce s Kulišákem

Režie: Zdeněk a Iva Peřinovi
Scéna a kostýmy: Ivan Antoš
Hudba: Miroslav Ošamec a Pavel Pavlík
Světla: Zdeněk Fendrych
Zvuk: Milan Blažek
Technická spolupráce: Ondřej Kyncl nebo Petr Jelínek

Hrají:
Markéta Sýkorová a Martin Rálek

Určeno dětem od 7 do 10 let

Slovo o hře:

Hříčka vznikla volně na motivy pohádky bratří Grimmů „O ptáčkovi, klobáse a myšce“. Půvab staré předlohy spočívá nejen ve fabulačním nonsensu (Myška, Ptáček a Uzená klobása spolu žijí a hospodaří ve společné domácnosti), ale i ve vtipné a moudré alegorii: Každý ať dělá to, k čemu se nejlépe hodí.

Slovo o souboru:

Naivní divadlo vzniklo v roce 1949 jako jedna z prvních profesionálních loutkových scén v Československu. Jeho tvorba je určena především dětem a mládeži. Specifikum umělecké činnosti je v autorském charakteru tvůrčí práce, v jistém inscenačním nadhledu k dramatickým předlohám, ve využití hudební a výtvarné složky scénického díla, ve vědomí zvláštní syntetičnosti loutkového herectví, umožňující jednotu výrazu, jazyka a stylu.

Naivní divadlo Liberec
I. Peřinová na motivy bří Grimmů - *Vánoce s Kulišákem*
Foto: Ivo Mičkal

*Mladá scéna Ústí nad Labem
K. Herzinová podle R. Kiplinga - **Mauglí**
Foto: Pavel Trdla*

Mladá scéna Ústí nad Labem
Kristína Herzinová podle knihy Rudyarda Kiplinga
Mauglí

Režie a scéna:

Kostýmy:

Hudba:

Světla:

Zvuk:

Pavel Trdla

Kristína Herzinová

M. Ivan j.h., K. Back, T. Beier, R. Jiša a další

Petr Výrava

Pavel Trdla

Osoby a obsazení:

Mauglí

Akéla

Baghéra

Šerchán

Šakal

Luňák

Rakšás

Balů

Had Ká

Hyena

Vlci

D. Holub, L. Výrava, V. Herzina

J. Barták

B. Herzina

J. Holub

M. Hanzlíček

L. Výravová

K. Herzinová

T. Eisner

Z. Balcar

J. Bartáková

Z. Balcar, R. Zemanová, J. Mališ, Z. Baláž,
M. Koudelka a další

Vlčata

Opice

L. Výravová, K. Sottnerová, V. Balcar,

M. Balcarová, L. Herzinová, J. Ryšavá,

E. Výravová, K. Sottnerová, P. Jílková,

K. Jirouchová, L. Výravová, L. Výrava,

D. Holub, K. Sottnerová, V. Balcar

Určeno dětem od 5 let

Slovo o hře:

Mauglí - příběh malého človíčka, který prožije život v džungli mezi dravou zvěří. Ptáte se, proč nás právě toto téma oslovilo? Dnešní svět je toho zrcadlem.

Slovo o souboru:

Mladá scéna je jedním z divadel hrajících výhradně pro děti a mládež. Svůj repertoár zaměřuje většinou na tvorbu klasiků domácích i zahraničních.

Své inscenace se snaží obohatit zajímavou scénografií, netradiční světelnou a zvukovou složkou a různými efekty, které by dětem vytvořily svět plný kouzel a imaginace.

Repertoár za posledních 5 let:

1993 - V. Čtvrtek: Divoké labutě

1994 - J. Jilek: Pták Ohnivák a liška Ryška

1995 - J. Molík, K. Herzinová: O Slunečniku, Měsíčníku a Větrníku

1996 - R. Kipling, K. Herzinová: Mauglí

Divadlo KEJKLÍŘ BOŘIVOJ Praha
Karel Jaromír Erben, Luděk Richter
Tři zlaté vlasy děda Vševěda

Režie a scéna:

Luděk Richter

Loutky:

Karel Vostárek

Hudba:

Karel Šefrna

Hrají:

Mírka Vydrová a Luděk Richter

Určeno dětem od 4 do 12 let

Slovo o hře:

Inscenace nás seznamuje s ušlechtilým jazykem jedné z našich nejkrásnějších národních pohádek a zároveň s moderně chápanou tradicí loutkového divadla, které vychutnávaly generace našich předků. Tematicky se obrací k oblasti, která byla a je i dnes aktuální: zpupnost a panovačnost, pokora a nebojácnost, osud a jeho naplnění.

Divadlo STUDNA Hosín
Karel Jaromír Erben, Vítězslav Marčík
Tři zlaté vlasy děda Vševěda

Režie, scéna a hudba: Vítězslav Marčík
Kostýmy: Alena Švecová
Loutky: Zdislava Janoušková

Hrají:
Alena Švecová a Vítězslav Marčík

Určeno dětem od 4 do 12 let

Slovo o hře:

K. J. Erben by se divil!? Vše je zdánlivě jak má být. Princezna je krásná, Plaváček udatný, král zlý. Nevěřte však tomu, že i když tuto pohádku znáte, nedokážeme vás překvapit, rozesmát, rozezpívat a možná i trochu rozplakat.

Repertoár za posledních 5 let:

- 1993 - F. Hrubín, V. Marčík: Sněhurka a sedm trpaslíků
1994 - K. J. Erben, V. Marčík: Tři zlaté vlasy děda Vševěda
1995 - D. Defoe, V. Marčík: Robinson Crusoe
L. Novotný, A. Švecová-Kašparová: O princí Bajajovi
1996 - P. Kašpar, A. Švecová-Kašparová: Neotesánek
D. Drábek: Dlouhý, Široký a By...

Divadlo loutek Ostrava
Vlastimil Peška na motivy hry Ladislava Stroupežnického
Kryštof Kolumbus

aneb Jak Kryštofek z Přívozu L. P. 1492 Nový svět objevil

Režie a hudba: Vlastimil Peška j.h.
Výprava: Tomáš Volkmer
Dramaturgie: Hermína Motýlová
Inspice: Verner Konopek
Světla: Antonín Šimela
Vedoucí výroby: Vladimír Biolek

Osoby a obsazení:

Kryštofek, Kryštof Kolumbus	Ivan Feller
Jura z Přívozu, Don Quijote	Jiří Sedláček
Rybář, Kronikář, Sancho Panza	Ivo Marták
Domenico, Pinzon	Dušan Feller
Indián, Král Jan, Don Ramiro, Roldan	Richard Liberda
Rybář Pedro, Utomix, Don Pedro, Bermejo	Nikos Engonidis
Tereza, Beatrice	Božena Homolková
Klára, Královna Izabela	Vladimíra Krakovková
Housle	Edita Bandyová

Určeno dětem od 10 let

Slovo o hře:

Komedie Ladislava Stroupežnického „Christoforo Colombo“ inspirovala inscenátory k vytvoření divadelní férie ve stylu lidového divadla.

Jestliže slavný autor Stroupežnický posílá na objevnou plavbu Kolumba společně s Quijotem a Sanchou Panzou, pak v našem představení se Kryštof Kolumbus narodil v moravské obci Přívoz.

Pravda a lež. Historie a smyšlenka. Skutečný příběh Kryštofa Kolumba a divadelní imaginace, která nezná hranic. A Quijote? Ten bojuje proti kaž-

dému bezpráví, utká se hrdinně i s čarodějem Frestonem, proměněným v strašlivou mořskou příšeru.

Masky, loutky, originální scénické řešení, v němž se zjevuje i karavela na oceánu.

Repertoár posledních let:

1995 - J. Čapek: O pejskovi a kočičce

1996 - P. Nosálek: Mystérium cesty svatého Vojtěcha

H. Januszewska: Tygřík Petřík

K. Čapek: Pošťácká pohádka, Pohádka doktorská

I. Petrová: Kašpárek a začarovaná princezna

1997 - A. Wenig, I. Škripková: Čert a Káča

L. Stroupežnický, V. Peška: Kryštof Kolumbus

*Divadlo loutek Ostrava
L. Stroupežnický, V. Peška - Kryštof Kolumbus
Foto: František Řezníček*

Kontakty na soubory hrající na FEMAD '97

Divadlo Rozmanitosti

loutková scéna Městského divadla Most

Antonín Klepáč

Topolová 1278

434 01 Most

tel. 035-29663

Dejvické divadlo Praha

ředitelka Eva Suková

Zelená 15a

160 00 Praha 6

tel. 02-3112365-6

Loutkářský soubor Střípek Plzeň

Ivana Faitlová

Kyjevská 49

301 57 Plzeň

tel. byt 019-(74)47197, tel. zam. 019-7443182

Buchty a loutky Praha

Hafan studio

Blanka Borůvková

Wuchterlova 16

160 00 Praha 6

tel. 02-323634

Dětské divadelní soubory LDO ZUŠ Aš

Cvrčci ze středy a Nigdy nigdeš

Roman Černík

Sadová 2

352 01 Aš

Loutkové studio Nítě
Západočeského divadla v Chebu
Ivana Bendová
Divadelní nám. 13
350 11 Cheb
tel. 0166-422980

Divadýlko Kuba Plzeň
Sdružení Elča
Petr Mlád
Dobřanská 3008
320 12 Plzeň- Valcha
tel. 0601-263705

Klicperovo divadlo Hradec Králové
ředitel Mgr. Ladislav Zeman
Dlouhá 99
500 01 Hradec Králové
tel. 049-27424

Divadlo Drak Hradec Králové
ředitelka Jana Dražd'áková
Hradební 632
500 02 Hradec Králové
tel. 049-5514721

Rádobydivadlo Klapý
Ladislav Valeš
Husova 781
411 17 Libochovice
tel. 0419-92491

Eva Andělová
Revoluční 5/17
412 01 Litoměřice
tel. zam. 047-34679

Divadlo HUDRADLO, studio tvořivé dramatiky, Zliv
Miroslav Slavík
Nová 574
373 44 Zliv
tel. byt 038-7993227

Loutkářský soubor ČMUKAŘI Turnov
Jaroslav Ipser
Jiráskova 121
511 01 Turnov
tel. byt 0436-23467, zam. 0436-21235

Divadlo Dagmar Karlovy Vary
Hana Franková
Škroupova 5
360 01 Karlovy Vary
tel. byt 017-239701

Naivní divadlo Liberec
ředitel Stanislav Doubrava
Moskevská 18
460 31 Liberec
tel. 048-27623, 048-21957

Mladá scéna Ústí n. Labem OKD CORSO Ústí n. L.
P.O.BOX 6
400 07 Ústí n. Labem

Pavel Trdla
Pod parkem 2562/26
400 12 Ústí n. Labem
tel. zam. 047-5500462, 047-5500319

Kejklíř Bořivoj Praha

Luděk Richter

Chopinova 2

120 00 Praha 2

tel. 02-6274103

Miroslava Vydrová

Šmeralova 19

170 00 Praha 7

tel. 02-381465

Divadlo Studna

Vítězslav Marčík

Hosín 17

373 41 Hluboká n. Vltavou

tel. byt 038-965746

Divadlo loutek Ostrava

ředitelka dr. Hájková

Masarykovo nám. 33

729 85 Ostrava 1

tel. 069-6114884, 069-6114322

FEMAD STŘÍBRNÝ

sepsal a usebral Milan Strotzer

Myšlenka uskutečnit přehlídku mladého amatérského divadla vznikla jednoho podzimního odpoledne v r. 1971 v redakci „Ochotnického divadla“ při kávě s Jiřím Benešem. Vyprávěl jsem o místopředsce MěNV Vlastě Kovařikové, která měla obrovské pochopení pro potřeby ochotnického divadla, která dovedla sehnat i peníze pro jakousi minipřehlídku, kterou plánoval poděbradský soubor „Jiří“ a Jiří Beneš, mistr ve vymýšlení maskovacích manévru okamžitě vycítil příležitost: bude-li více peněz, přehlídka učňovských souborů bude v Poděbradech, a to hned jako krajská. Už za týden přijel Beneš do Poděbrad, aby se seznámil s onou paní, která aniž to ví, svým skromným chováním a chápajícím přístupem, na tehdejší dobu značně neobvyklým, vlastně může za to, že festival vznikl. Pro úplnost: název „Femad“ vymyslel tehdejší ředitel KaSS Miroslav Hraběta.

Legenda FEMADu - bylo jich hodně. Jiří Beneš a Pavel Bošek, který dodal přídomek FEMAD - „Salón odmítnutých“, neboť na FEMADu byly snad všechny inscenace, které nesměly na krajské přehlídce či Hronov. Pavel Dostál a Richard Pogoda, Turbův brněnský soubor, Anebdivadlo, další pražské soubory atd. „Balada pro banditu“, snad nejlepší inscenace FEMADu, profesionální herci, režiséři, dramaturgové, zahraniční soubory etc.

10 let je poděbradské divadlo v troskách. Pokud se znovu otevře, vrátí se FEMAD do Poděbrad.

ing. arch. Jan Pavlíček

Paní Vlasta Kovaříková spolu s režisérem poděbradského divadelního souboru Jiří ing. arch. Janem Pavlíčkem a s šéfredaktorem časopisu Amatérská scéna, pedagogem a kritikem Jiřím Benešem rozhýbali v r. 1972 poděbradskou Thespidovu káru, původně nazvanou Festival mladých ochotnických souborů.

V průběhu prvních ročníků jí, za spoluúčasti Benešova redakčního spolupracovníka, spisovatele, herce a divadelního pedagoga JUDr. Pavla Boška, našli a vymezili cestu, jakýsi krytý úvoz, jímž se mohlo ubírat smysluplné počínání amatérského divadla. Již čtvrtý ročník festivalu v r. 1975, který byl poprvé také pojmenován jako FEMAD (festival mladého amatérského divadla), měl zřetelnou tvář, jejíž rysy se dalšími ročníky prohlubovaly. Položená otázka po tom, co je v dané chvíli pro amatérské divadlo nejpotřebnější, byla zodpovězena a odpověď na ní zároveň potvrzena narůstajícím zájmem divadelníků o účast na FEMADu. Nejpotřebnějším se zakladatelům festivalu jevílo vytvoření pravidelné možnosti soustředěné prezentace a reflexe toho divadelního usilování, které je mladé duchem, které reflektuje pravdivě společenskou realitu, toho, co je skutečně tvořivé,

co může inspirovat ostatní, co je živým, stále se proměňujícím článkem divadelního organismu.

FEMAD v Poděbradech měl obrovský význam ve vývoji amatérského divadla. Odehrával se v letech prudké normalizace a proti Jiráskovu Hronovu, který v té době platil vysokou daň oficiální politice strany a vlády, stál jaksi stranou pozornosti dohlížejících orgánů. Nikoliv bezdůvodně byl proto mezi ochotníky nazýván festivalem zamítnutých. Ochotníci brzy poznali kde je upřímnější a tvořivější prostředí a sjížděli se do Poděbrad i jako seminaristé.

Poděbradský festival vyzkoušel i různé druhy rozborů představení od klasic ky porotovaných přes pokusy o oživení tzv. „zlým mužem poroty“ až po moderované diskuse s výzvou „co se vám líbilo nám neříkejte“. Celý ten pokus by stál za samostatnou úvahu. Zásadou prostředí v Poděbradech bylo, že mohl být uskutečněn.

Josef Doležal

O organizaci prvních 14. ročníků FEMAD pečovalo Kulturní a společenské středisko v Poděbradech ve spolupráci s místním divadelním souborem. Nelze nezpomenout alespoň zástupně ředitele KaSS Miroslava Hrabětu a Jana Neumann, jejich pracovníky Bohunku Vosáhlovou, Jiřího Folprechta či Karla Myšáka, kteří organizaci věnovali nemálo sil. Záhy se připojilo i Středočeské krajské kulturní středisko v Praze, jehož podíl se zvyšoval s přibývajícimi ročníky, a to jak z hlediska finančního, tak odborného zajištění. Dělo se tak nejen díky bezprostředně zainteresovaným metodikům pro divadlo, jimiž postupně byli Jiří Strnad, Václav Špirit a Milan Strotzer, ale i díky řediteli SKKS Tomáši Weissovi, který byl divadelním aktivitám příznivě nakloněn.

*„Co pro mne znamenal FEMAD dříve a co pro mne znamená dnes?“
Z toho, že odpovídám na první část otázky, vyplývá odpověď na otázku druhou - t.j. hezké vzpomínky.*

...nezapomenutelné atmosféry srdečných a nefalšovaných setkání s báječnými lidmi, kteří byli prodchnuti nadšenectvím a oddaností (říjen 1977, září 1978 a říjen 1984)...

...neobvyklá povídání a diskusní střety vedené panem Boškem a dalšími skvělými a moudrymi lidmi se smyslem pro humor...

...naprosto odlišná atmosféra od ostatních přehlídek podobného typu v tamté době v tom nejlepší smyslu - nezaprášená, tvůrčí a neopakovatelná...

...originální sortiment jednotlivých ocenění od ceny „za něco“ po „Starou Belu“ v personifikovaném provedení...

...mně osobně se vybavuje vzpomínka na potutelné vyprávění o situaci na prvního máje, kdy s papaláši té doby v Poděbradech spadla tribuna, když se na ni nahrnuly dívky s kyticemi květů (jaká škodolibost !)...

P. S. Není radno příliš vzpomínat a zabývat se minulostí - člověk se tím zastaví a zastavením se pak stává méně užitečným. V tuhle dobu raději koukám kupředu a kolem sebe - proto také píši tento dopis...

Antonín Navrátil

Po prvních čtyřech ročnících FEMADu se pátý návazně nekonal pro rekonstrukci světelného parku poděbradského divadla. Přesto se uskutečnil seminář a dvě představení v tzv. Malém sále. Počínaje V. ročníkem se festival rozběhl na plné obrátky každoročně. V říjnu 1977 zemřel Jiří Beneš. Spolu s ing. arch. Janem Pavlíčkem se stal duchovním otcem FEMADu dr. Pavel Bošek. Bohužel, ani tento vůdčí tandem nebyl zůstaven na delší dobu. V listopadu 1980 jej nenávratně opustil dr. Bošek. Započaté dílo však našlo své pokračovatele. Vedle Jana Pavlíčka, který svou osobností střežil obsahovou stránku FEMADu po celou dobu jeho poděbradského působení, se festivalu ujal Václav Špirit a po jeho emigraci v r. 1983 Jarmila Černíková-Drobná.

Z FEMADu se postupně stala dílna moderního divadelního myšlení. Ve své programové skladbě byla charakteristická šíří a růzností žánrů a druhů divadla, rozmanitostí divadelních poetik a stylů. Byť nedeklarovaně a také nezávazně, stal se tak FEMAD první a po dlouhou dobu jedinou mezidruhovou divadelní přehlídkou a příležitostí k inspiraci. Kredit jedné z nejmýsluplnější akcí nemohli již udržet jednotlivci, byť renomovaní. Nastala léta, v nichž bylo fyzicky ověřováno na 60-80 inscenací k výběru do programu FEMADu a kdy bylo zapotřebí stále obezřetnější zvažovat formy vedení diskusí k inscenacím, organizaci festivalu etc. A tak se od roku 1984 stala péče o obsahovou stránku festivalu záležitostí kolektivu nadšenců, soustředěných a koordinovaných středočeským metodikem pro divadlo Milanem Strotzerem. Jeho trvalými členy byli zejména Jarmila Černíková-Drobná, Petr Janiš, Jaroslav Kodeš, ing. arch. Jan Pavlíček, Luděk Richter, Milan Schejbal, Milan Strotzer a Alena Urbanová.

...co pro mě znamenal FEMAD (jestli se nemýlím, dělal jsem ho v letech 1978-82):

- 1. Přátelství s Pavlem Boškem a Janem Pavlíčkem.*
- 2. Pavel Bošek nazval FEMAD „Festival odmítnutých“ - měl na mysli především mezikrajové přehlídky a Hronov, kam se nekonformní inscenace (hlavně z politických důvodů) nedostaly. V Poděbradech mohly hostovat skutečně pozoruhodné soubory z celého Československa.*
- 3. Nekonformní byly na tehdejší dobu i diskuse po představení: otevřené, na ostří nože a na hranici skandálu. FEMAD byl prostě DIVADELNÍ UDÁLOSTÍ!*

Václav Špirit

FEMAD se stal bez nadsázky divadelní školou vysoké úrovně pro ty, kdo sledovali kontinuálně jeho představení v nerozlučném spojení s diskusemi k nim. Pravda je, že někdy - zejména v 1. pol. 80-tých let - byly ony diskuse vypjaté do té míry, že se o nich vypráví dodnes:

V roce 1980 měl na FEMADu patrně svůj režijní debut Petr Kracik. Se souborem Klicpera z Trutnova nastudoval Dostálův a Pogodův muzikál *Gaudeamus igitur*. Pamatuji si na pocit, který se mě zmocnil v hledišti, na pocit lži. Ne, tomu já tleskat nemohu. Než se stačil divadelní sál rozezvučet potleskem vyřítit jsem se do foyeru, a to příšerně našťvaný na inscenátory, na to proč nám na půdě FEMADu z jeviště lžou, a mladí lidé k tomu. Ve foyeru jsem se srazil s Pavlem Boškem, který utekl z hlediště se stejnými pocity. Toho roku v rámci inovace vystoupili před diskusemi pověřeni lektori a provedli malý naučný exkurs do žánru, v kterém ta která inscenace byla budována. *Gaudeamus igitur* měl na starosti režisér Zdeněk Pošíval a svůj exkurs do muzikálu pojal s nadsázkou a humorem formou předčítání rozporných encyklopedických hesel. Poté začala diskuse, v jejímž úvodu Pavel Dostál předznamenal, že to, co jsme viděli nelze nahlížet jako muzikál, že se o nic takového soubor nesnažil. Po chvíli se dostavil opozdívší se Petr Kracik a aniž tušil, o čem byla řeč, začal: „Tak co bych Vám řekl o tom našem muzikálu...“. A to již bylo na některé účastníky diskuse příliš. Strhla se tvrdá a nekompromisní debata, dotýkající se otázek umělecké odpovědnosti. Někteří diskutéři, jako např. Václav Špirit, museli být strháváni svými sousedy do židlí, aby jejich rozhovoru nepřekročilo meze slušnosti. Neudržel se tehdy ani Pavel Bošek. Po jeho nekompromisně vyřčeném soudu se soubor zvedl a odešel takřkajíc středem ze sálu. Ve veřejích ho utěšovala tehdejší vedoucí domácího souboru: „Nic si z toho nedělejte, nám jste se moc líbili, dělejte to divadlo takhle dál...“. O dva roky později přivezl Petr Kracik na FEMAD zajímavou inscenaci Gribojedova *Hoře z rozumu*, kterou nastudoval se souborem z Úpice.

V roce 1980 jsem měl i já možnost prezentovat na FEMAD svou divadelní práci, a to dokonce ve dvou inscenacích. Pamatuji se na diskusi k *Masce červené smrti* podle E. A. Poea. Dobře se poslouchala slova o inspirativním návratu němohry, o perfektní atmosféře a výkonech, o působivosti... Do tohoto vstřícného přijetí se po čase vložil Radim Vašínska se slovy: „Nezlobte se, to co tu poslouchám mi připadá jako pitomost. Vždyť jsme neviděli nic víc než cvičené opice...“. Jak já ho v tu chvíli neměl rád. Jeho vývody mi připadly scestné a neoprávněné. Tvořili jsme přece, byť na pevnou muziku, naprosto svobodně, nikdo nás do ničeho nemanipuloval. Po několika letech jsem ho v duchu odprosil, neb jsem až s odstupem času pochopil, že byl práv svého názoru a ocenil jsem, že byl, v klimatu všeobecného přijetí inscenace, schopen tento svůj názor vyslovit a zdůvodnit.

Femad v mých intenzivních prožitcích spjatý hlavně s osmdesátými lety, byl vzácnou příležitostí ke znovuobjevování netradičních hodnot ve smyslu divadelním a bez velké nadsázky i obecně světonázorově. Byl i jedním z mála míst pro setkávání blízce smýšlejících a tvořících lidí, jejichž vzájemné ovlivnění a společné prožitky vedly často k celoživotním přátelstvím. Diskuse, pod vedením zanicených lektorů, často tvrdé a nekompromisní, se staly pro některé z nás školou demokratické výměny názorů, o pár let později zúročenou až překvapivě.

Pro naše divadlo Lampa, jehož principálem jsem měl čest řadu let být, byla právě účast na tomto „festivalu odmítaných“ jednou z mála šancí k divadelní a názorové konfrontaci a k naprosto otevřeným debatám.

Skutečnost, že se festivalu i v nových podmínkách se specifickým zaměřením pořád daří, je tím nejlepším důkazem jeho smysluplnosti i pro další z řady...

Jiří Langer

Vidím jak dnes Vaška Špirita a ing. arch. Jana Pavlíčka, jak opření o jeviště „rozjíždí“ diskusi k inscenaci *Žebrácké opery*, kterou v režii Radana Ruseva na FEMADu 1981 uvedl řevnický soubor. Rozjezd to nebyl nikterak příkrý, držel se pouze instrukce „bavme se o problémech“. Po několika větách celé auditorium otočilo své pohledy vzad a vzhůru k balkónu divadla. Nebyl tam zprvu nikdo vidět. Slyšeli jsme jen zvučný, hluboký a sametový hlas. Byl podobný i v intonacích vypravěči, který v úvodu tehdy všeobecně známému filmu *Černý tulipán* uvádí diváky do tajemného příběhu. „Kecáte“, zaznělo zhora, „jsou to všechno nesmysly...“. Následovala pak nepříliš souvislá obhajoba inscenace útočného ražení. Ale jen do té chvíle, kdy se vypravěč-režisér *Žebrácké opery* vztyčil a nechal se poznat, naklání se přes zábradlí balkonu takovým způsobem, že všichni trnuli, kdy spadne. Tehdy ing. arch. Jan Pavlíček duchapřítomně ukončil diskusi a požádal o vyklizení sálu. Žádosti všichni vyhověli. Radan Rusev se pak celý zbytek FEMADu kál a omlouval, ale už se toho o výsledku své práce na inscenaci mnoho nedověděl. Nebyl sám.

Mnoho se toho nedozvěděl ani tehdy debutující mladý kolektiv Divadelního klubu Jirásek z České Lípy, který se svým konzultantem Josefem Vinařem připravil vystoupení nazvané *Sen královce Hamleta* a předvedl jej na FEMADu v r. 1982. Diskuse ustrnula na mrtvém bodě, když Václav Klapka a jeho soukmenovci rozvinuli teorii o působení svého divadla ad absurdum, t.j. až k možnosti provádět u vstupu do divadelního sálu selekci diváků, aby byla záruka, že produkci budou přihlížet jen ti, kteří na to mají, aby pochopili. Rok na to návštěvníci FEMADu i bez selekce pochopili jejich *Oidipa* a poté i mnoho dalších výtečných inscenací, které se postupně na poděbradském jevišti zaskvěly, např. Jak se vám líbí Jak se vám líbí.

Patrně poslední vypjatou situaci při diskusi zaznamenal FEMAD v r. 1984, když se organizátoři pokusili svěřit vedení diskusí samotným tvůrcům inscenací. Lektorský sbor měl povoleno hovořit až v závěru té které diskuse. Stalo se tak při reflexi představení *Výhra* čili *Výhra* pražského Divadla Vizita pro forma zřizovaného v Dolních Břežanech. Jaroslav Dušek, Oldřich Kužilek a Radovan Uhlíř si tehdy počínali agresivněji než bývá v kraji zvykem a poněkud neparlamentárními způsoby útočili na členy lektorského sboru, kteří byli znevýhodnění direktivou prvotní mlčenlivosti. Jiskřilo se, jiskřilo, až přišel záblesk a lektorský tým, jemuž dal impuls scénograf Michal Hess, opustil sál. Výzva k rozpuštění diskuse se tentokrát setkala s úspěchem jen částečně, neboť protagonisté představení se nevzdali. Jedinou, kdo se nevzdal z lektorského sboru, byla tehdy Jarmila Černíko-

vá-Drobná. I tohle patřilo k FEMAD, i tohle mělo smysl. A pokud ne pro divadlo, dozajista ho mělo pro život.

Co byl pro mne FEMAD a jak jej vidím dnes ?

1. Pramen toho nejlepšího, co vznikalo tehdy v ochotnickém divadle. Nápady překvapivé a chytré od inteligentních a citlivých lidí, kteří věděli co dělají, a pro víru v lepší dokázali dýchat.

2. Je mi líto, že už je FEMAD zaměřen pouze na divadlo pro děti.

Jaroslava Pavlíčková

FEMAD druhé poloviny sedmdesátých let a osmdesátých se stal pro české amatérské divadlo pojmem, byl jím patrně i pro divadlo slovenské a snad i pro tu část profesionálního divadla, která nezůstala v zajetí stereotypů či zahleděna do svého uměleckého usilování. Prohlédnete-li si soupis inscenací, které na něm byly uvedeny, nejspíš vám v paměti nevytane mnoho dalších takových, o nichž by bylo možné bezpochyby říci, že byly stejně pozoruhodné. Moje paměť mi připomíná pouze výpadky některých inscenací, které byly na FEMAD pozvány, avšak z provozních důvodů se jej nemohly zúčastnit (např. Léblovy Jak se vám jelo, Pitinského Matku Ochotnického kroužku z Brna a inscenaci brněnské pantomimy neslyšících). Odstup času mi umožňuje konstatovat, že jsme při výběru souborů do programu FEMADu naprosto minuli jeden jediný soubor, a to Nepojízdnou housenku z Brna. Snad mohlo být učiněno více výjimek, a byť byl FEMAD určen amatérským souborům, slušelo se pozvat vedle královehradeckého Draku a souborů, které na Femad hrály, i některá další profesionální divadla. Zejména brněnské divadlo Husa na provázku, Hadivadlo a Ypsilonu. Přesto zůstává nepochybným faktem, že FEMAD se stal značkou inspirativnosti a kvality. To nejlepší, co na něm bylo uvedeno, bylo tím nejzajímavějším, co amatérské divadlo v uvedených letech vytvořilo.

Taková věc se neututlá. Organizátoři se sice z pochopitelných důvodů obezřetně vyhýbali pozornosti tzv. masových sdělovacích prostředků a byla období, kdy platilo, že nejlepší propagace je nulová. Navzdory tomu věhlas poděbradského salónu odmítnutých narůstal. A tak se stalo, že FEMAD rostl v počtech inscenací a zejména v množství účastníků - seminaristů. Rostl od několika málo desítek zájemců, přesáhl zkrátka stovku seminaristů, až posléze přerostl. Z původně více méně komorního festivalu se v polovině 80. let stal jednou z nejrozsáhlejších divadelních akcí u nás. Počty účastníků kulminovaly v r. 1985, kdy bylo registrováno 340 seminaristů a cca stejný počet členů hrajících souborů. To jsou pouze oficiální počty. Skutečný stav účastníků byl poněkud větší. Soubory hrály po dvou představeních. Malý sál poděbradského divadla Na kovárně byl hoden svého názvu a ačkoliv dimenzován na cca 80-100 míst pojal až 240 diváků např. při představení Velitelem města Bugulmy brněnské X-ky. Měli jsme tehdy pocit, že mnozí diváci visí u stropu. A přitom před dveřmi sálu zůstávali další neuspokojení diváci, ba dokonce i řádní seminaristé. Abychom zamezili podobným nedopatřením

zavedli jsme rozlišené permanentky a zpřísnili kontrolu při vstupu do sálu. Ale vynalézavost některých účastníků v tom jak proklouznout na představení byla bezmezná. Pamatuji se, že ve zvlášť kritických případech, kupříkladu když Vašínkův Orfeus hrál Tajemství vodních květin, jsme dokonce odvolali obligátní paní biletářky a ve třech za sebou stojících mužských dvojicích střežili právo přihlášených seminaristů uvidět představení. Stál jsem tehdy s Milanem Schejbalem v první linii a věřte, že jsme měli co dělat, abychom vyvázli bez úhony. Kdo zná třeba paní Alenu Dvořákovou z Naivně poetického divadla z Plzně, ten ví, o čem mluvím. Od těch dob nic nedám na to, že poetické duše hlásající z jeviště humanistické myšlenky, volající po lidskosti, se těmito idejemi také ve svém životě řídí.

Na FEMADu jsem se poprvé objevil v roce 1977 a hned mi přirostl k srdci. Byla to láska na první pohled jak se patří a se vším všudy. Obdivoval jsem, kolik toho umí soubory, jež zde vystupovaly a zároveň byl naštvanej, že já to neumím. Vzhlížel jsem k lektorům v čele s Pavlem Boškem, k jejich inteligenci, rozhledu a vědomí souvislostí a zároveň jsem na ně žárlil, protože jsem věděl, že jim nesaším ani po kotníky. Jedno jsem si uvědomil - FEMAD mi otevřel oči v tom CO JE DIVADLO. Nu, a rok nato jsme tam již s tehdejšími Anebdívaldem vystupovali. A byla to láska na druhý pohled. Kolik jen jsem se toho dozvěděl o tom, co děláme a jak to děláme! A jak jsem byl pyšný na to, co se nám povedlo a jak jsem byl naštvanej na to, co se nepovedlo - věděl jsem však jedno: musím se ještě hodně učit a FEMAD mi zásadně pomohl KUDY NA TO. A pak jsme s Anebdívaldem vystupovali na FEMADu několik let po sobě. Jak už to u divadla bývá - tu vyzdvihování, tu zatracování, ale nikdy jsem neměl pocit zlého úmyslu či ponižování.

Jednoho dne jsem byl pozván na FEMAD jako lektor. Zaskočilo mě to, strašně jsem se bál, ale vše pominulo tváří v tvář lidem v sálu, protože jsem zjistil, že jim jde v drtivé většině o totéž: O POCTIVOST A ODPOVĚDNOST TVORBY. A pocítil jsem lásku na třetí pohled a lásku definitivní. Dala by se pojmenovat jako INSPIRACE. Zvlášť od té doby, co se plně věnuji profesionálnímu divadlu, vnímám onu inspirativnost FEMADu velmi intenzivně... Neboť jak říkal Jan Werich: „každý má svůj duševní pytel, z kterého čerpá. Ten pytel však není bezedný, je nutné ho neustále doplňovat. A doplňujeme ho jenom tím, že se učíme od jiných a koukáme kolem“. Jsem moc rád, že FEMAD umožňuje obojí. Ať mu to hodně dlouho vydrží!

Milan Schejbal

Nastala léta, v nichž nezbývalo, než provádět selekci seminaristů. Po r. 1985 byla snaha organizátorů omezit jejich počty na třetinu a vrátit se ke komornějšímu klimatu, které by také umožňovalo optimálnější podmínky pro vedení diskusí k inscenacím. Klíč k vyřazení dvou třetin přihlášených účastníků byl nasnadě a byl jasně formulován: umožnit účast především mladým stávajícím či potenciálním režisérům, autorům, scénografům, zkrátka vedoucím tvůrčím osobnostem souborů.

rů. Nebylo to však jen tak jednoduché. Když jsme se v úzkém kroužku, obyčejně s Jarmilou Černíkovou-Drobnou a Milanem Schejbalem, sešli nad více jak třemi sty přihlášek a měli vybrat pouhopouhou třetinu, cítili jsme se trapně až zhůvěřile. A tak docházelo k rozhodovacím aktům tohoto typu: Pavel Hurych byl odhadnut na technika a výrobce scény a tudíž jako osoba, která nesplňuje podmínky vcelku lehce vyřazen. Prof. Bedřich Kaněra, vedoucí břeclovské Reginy, byl vyřazen (tížeji, leč přesto), protože už měl svá léta, své o divadle věděl, měl za sebou úspěšné výsledky a svůj styl. Docent dr. Jan Císař, CSc. byl vyřazen (ještě bolestivěji, leč přesto) po zodpovězení otázky: „Komu bude účast více ku prospěchu - mladému nadanému budoucímu režisérovi nebo divadelnímu vědci, který se jede ojedinele podívat na FEMAD?“ Nevím, kde jsou dnes všichni ti tehdy přijatí mladí a nadaní tvůrci, vím jen, že Pavel Hurych přijel na FEMAD stejně, byť odmítnut, že když bylo potřeba přenosit praktikáby z jednoho hracího prostoru do jiného, chopil se výzvy ku pomoci mezi prvními, že jsme ho pak už nikdy neodmítli a konečně, že od roku 1987 je „zaměstnancem“ FEMADu a nedovedeme si to bez něj představit. Víím taky, že když nepozvaný Bedřich Kaněra přijel do Poděbrad a já neporušil daný úzus a na místě jsem mu odepřel účast, že mě pak bylo stydno z toho, jak jsem se zachoval ke starému známému, s nímž jsem v dobrém sdílel pokoj na jiné divadelní akci. Je mi stydno podnes, i když jsem se po letech panu profesorovi omluvil, i když on byl tak velkorysý, že si na nic takového nevzpomínal. Do třetice pak víím, že jsme si tehdy nepoložili tu otázku úplně nejlíp a omlouvám se panu profesorovi Císařovi, protože také víím, kde je on, oproti těm, o nichž nevím nic.

Listuji v programech všech pětadvaceti ročníků, připomínám si řadu zážitků a lovím vzpomínky na festival, který stál u kolébky mých prvních hereckých variací, režijních výbojů i lektorských pokusů. Ale nejen jich, a to doslova a dopísmene.

Když mě jeden ze zakladatelů festivalu ing. arch. Jan Pavlíček, režisér a osobnost poděbradského amatérského souboru Jiří, obsadil coby eléva do role Besána ve hře L. Andrejeva - Ten, který dostává políčky, měl i FEMAD, tenkrát ještě Festival mladého divadla, v divadle Na kovárně v poděbradském zámku svou premiéru. „Políčky“, jak jsme tehdy naši hře říkali, byly také do programu I. ročníku zařazeny a tak jsem si prožil svůj první festivalový křest a nasál atmosféru přehlídky. Že bych jednou psal článek jako jeden z pamětníků, to mě ani ve snu nenapadlo. S divadlem jsem jen koketoval a že mě právě zážitky z FEMADu natolik ovlivní, že se mi divadlo stane v životě velkým koníčkem, věděl tehdy snad jen osud.

Asi se to stalo proto, že jsem na FEMADu poznal řadu osobností amatérského i profesionálního divadla. Zajímaly mě jejich úvahy o divadle i o životě. Zvláště rád vzpomínám na rozborové semináře Jirky Beneše, Pavla Boška, Jarmily Černíkové-Drobné i Václava Špirita, kteří stáli u zrodu FEMADu a pomáhali mu v jeho mladistvých krůčcích. I když jsem mnohdy nevěděl o čem

se ti zasvěcenci vlastně baví, prokousával jsem se zvolna divadelní terminologií a rozuměl čím dál víc.

Paměť registruje i první zásadní proměnu festivalu. Původní zaměření na soubory mladé věkem se hlavně vlivem P. Boška a J. Beneše proměnilo a od pátého ročníku byl kritériem výběru souborů nejen věk jejich protagonistů, ale především mladý duch jejich inscenací. A tak jsem zažil v několika následujících letech špičková představení Malé scény z Gottwaldova, Malého divadla z Ústí n. L., Lucerny Praha, Dostavníku Praha, Divadla X z Brna a také zaznamenal růst Šupiny z Vodňan a Anebdivadla z Prahy. Samé vynikající inscenace, které z velké míry oficiální Hronov z ideových důvodů opomíjel. Inspirace, inspirace a zase inspirace, a jen tak na okraj, při pátém ročníku ve slavné inscenaci DS Tyl Rakovník...a jitra jsou zde tichá, jsem poprvé uviděl i moji budoucí životní družku. Za tři roky si mě Eva vzala a dodnes na FEMAD jezdíme spolu.

Na osmdesátá léta FEMADu vzpomínám hned z několika důvodů. Jednak jsem se už aktivně podílel na jeho organizaci, přivezl svá první představení, ale především byl pro mě FEMAD v té době obrovskou školou názorových a uměleckých střetů. Programové směřování FEMADu na zajímavá představení, která nesou silnou tematickou výpověď a nejsou vidět na oficiálních přehlídkách, přitáhla na festival takový počet mladých lidí a seminaristů, že nám nezbylo než provádět jejich početní redukci. Pro všechny zájemce už nebylo v divadle Na kovárně prostě místo.

A opět si musím připomenout představení takových souborů jako Z divadla ze Zelenče, Anebdivadla, Šupiny, Vizity Praha, Dividýlka ze Slaného, Divadla AHA Lysá n. L., Doprapa z Prahy a zase Malé scény z Gottwaldova a Malého divadla z Ústí n. L. Jména jako J. Bednárik, R. Felzmann, P. Lébl, J. A. Pitínský, P. Kracik, M. Schejbal, L. Richter, J. Dušek a V. Zajíc patří nerozlučně, jako i vášnivé diskuse o představeních do éry FEMADu 80. let. byla to zkouška ohněm, ale i praktická škola myšlení a uvažování o divadle.

Jaroslav Kodeš

Je mi tak dodnes trochu záhadou, že poděbradský salón odmítnutých po celá sedmdesátá a osmdesátá léta, tj. po celé období tzv. normalizace, mohl přežít. V době, kdy nižší až nejnižší funkcionáři komunistické strany a státu byli papežtější než papež. V době, kdy třeba z neúmyslného spojení repliky klasika a místního vidění a výkladu byly konstruovány div ne státotvorné problémy, vydávány zákazy produkcí a tvůrci byli podezírání a osočováni z ideologické diverze. V době, kdy na oficiální Jiráskův Hronov dohlížel ÚV KSČ a kdy na Hronově i na jiných národních a nižších přehlídkách omezení straničtí funkcionáři jistili neomalenými prostředky „socialistickou kulturní politiku“. V této době se na FEMADu sjížděly soubory, jejichž představení byla namnoze v nemalé míře politikem, a netřeba zdůrazňovat, že nesouznějícím s oficiální filosofií. Nadto tu byly otevřené

diskuse, které mohly být jinde a za jiných okolností chápány přinejmenším jako nežádoucí a nebezpečné.

Důvodů proč to tak mohlo být bychom asi našli celou kupu. Pozitivní roli zde dohrají okolnosti, že festival vyhlášoval MěNV v Poděbradech a nikoliv nějaká vyšší instituce. Již vstup Středočeského krajského kulturního střediska mezi organizátory, jakkoli byl v jisté chvíli potřebný pro získání finančních prostředků a odborné zázemí festivalu, byl jistým nebezpečím, neboť SKKS bylo zařízením KNV a jako takové mohlo, byť nechtěně, přivést na půdu festivalu osobu snaživou na nepravém místě. Tomáš Weiss, ředitel SKKS, ne náhodou prozíravě nabádal své odborné pracovníky pro divadlo, aby při vykazování akcí střediska FEMAD pouze uváděli a příliš nerozváděli, o co se vlastně jedná. Nemalou roli tu sehrál mj. i přínosný nezájem státních a stranických funkcionářů, včetně okresních.

Až do roku 1986 nebylo zvláštních problémů, které by poukazovaly na obsahovou stránku festivalu a ohrožovaly jej. Všichni si tak nějak zvykli. Kde nebylo žalobce, nemohlo být ani soudce. Až v roce 1986 nastaly problémy. Dr. Kohout, tehdejší ředitel odboru osvěty MK ČR, navštívil Jiráskův Hronov a mj. zavítal do Klubu mladých divadelníků v Dřevíči, byv zde přítomen diskusi jeho účastníků. Auditorium svorně žehlo na úroveň hronovských představení, poukazovalo na to, že do programu měly být zařazeny některé zajímavé existující inscenace. Až jeden ze seminaristů vyřkl zřetelný názor: „Tak sem nejedzíme. Přijďte do Poděbrad, tam na FEMADu uvidíte zajímavé divadlo“. Dr. Kohout strávil nejednu chvíli na onom Jiráskově Hronově s dr. Jaroslavem Lhotským, novým vedoucím odboru kultury Středočeského KNV. Nenechal si postřeh z Klubu pro sebe a ponoukl ctižádostivého vedoucího odboru k tomu, aby se podíval na to, co se to tam v těch Poděbradech vůbec děje. Dr. Lhotský nelenil. Za měsíc se konal FEMAD a dopoledne v den zahájení, kdy vrcholily v Poděbradech přípravy, jsem byl povolán k telefonu. Obdržel jsem vzkaz, že soudružka Jiskrová, inspektorka odboru kultury SKNV dala pokyn k odvolání vystoupení Ochotnického kroužku z Brna s Kafkovou Amerikou s tím, že snad víme, co byla Kafkovská konference. Ředitel Weiss mi dal příkaz k odeslání telegramu do Brna ať soubor do Poděbrad nejedí a ať nemožnost jeho vystoupení zdůvodním vytrhanými parketami v sále Záložny, kde se mělo hrát. Nic mu nevadilo, že za týden bude mít ve stejném prostoru své vystoupení hostující slovenský soubor z Nitry a že je takový důvod, stejně jako odvolání Ochotnického kroužku, zhůvěřilostí. Odmítl jsem příkaz a oznámil jsem mu, že sice nevím co dřív v přípravách festivalu, že však něco takového není myslitelné, a proto odjíždím ihned do Prahy, abychom si to vyříkali, a to ne jinde než u ideologické tajemnice na KV KSČ. S nezakrývanými obavami mě ředitel nabádal, abych, pokud pojedu do Prahy, v žádném případě nechodil na KV KSČ, ale když už tak za soudruhem Lhotským. Pochopil jsem, že se jedná o systém papežtějších papežů a současně si spočítal, že Ochotnický kroužek je již stejně k nezastizení, není-li již na cestě do Poděbrad. Telefonát T. Weiss ukončil sděle-

ním, že telegram pošle sám a příkazem, že souboru, pokud by přece jen přijel, oznámím, že z příkazu inspektorky Jiskrové na FEMADu nevystoupí. Soubor přijel a já mu sděloval ono nehorázné poselství, při jehož vyslechnutí začal být Petr Osolobě oprávněně zlostí bez sebe. Když tu se objevila na nádvoří před divadlem služebná Volha. Povídám: „Já jsem na mrtvici už od rána, ale pojďme si to vyříkat se soudružkou inspektorkou a dr. Lhotským, právě vystupují z auta“. Vyšli jsme s brunátným Petrem Osolobě vstříc funkcionářské suitě, sledování zachmuřenými členy souboru. Než jsem stačil obě strany představit, pravila soudružka Jiskrová s milým úsměvem a laskavostí jí nevlastní: „Ale jistě, když už jste přijeli, tak to samosebou musíte hrát“. A bylo to. Ani jsem se pak moc neudivil, když o mně kdosi prohlásil, že jsem chtěl znemožnit vystoupení Ochotnického kroužku na FEMADu. Nemohl totiž tušit, že jsme Ameriku objevili s Petrem Janišem a Jardou Kodešem v Brně a prosadili ji do programu, ale mohl stát v hloučku na nádvoří poděbradského zámku a slyšet blahosklonná slova soudružky inspektorky.

FEMAD stříbrně jubilující ? Ale ano, už to tak je, i když se zdá, že to bylo teprve včera, někdy roku 75 či 76, když jsem poprvé vstoupil na nádvoří zámku Jiřího z Poděbrad. Jsem tedy, jako mnozí další, v roli gratulanta. Avšak jaký vybrat dar? Listuji paměti a fleše událostí a situací, ve spojení s FEMADem proběhlých, naskakují na sítnici. Černobílé i barevné, statické i rozpohybované, aseptické i vyzářující vůni. Tápu po nich konečky prstů uvězněných na klávesnici notebooku, ale korektor korelací usazený mezi pravou a levou hemisférou si nechce dát říci. Neustále eliminuje fakta a propuští pouze emoce. No, to jsem tedy zvědav, jaký dar se nakonec z ohříváné šedé hmoty vyklubne. Spočítat zhlédnuté inscenace by bylo podobno počítání zrnek písku, z něhož je upečena bábovička. Rýhy formy, z níž byla vyklopena, jsou však znatelné, a tak si uvědomuji, že bez ohledu na objektivní hodnoty inscenací se mi při pojmu FEMAD už navzdýcky vybaví prkna zámeckého jeviště pokryta molitanem a látkou, takže až po kotníky se do něj boří postavy LORENZACCIA, na které z výšky zhlíží Matka Církev s úšklebkem Anebdivadla. Malý sál už pro mne navždy zůstane spojen s brněnskou „X“-kou, která proniká i přešlapuje na okraji žhavé PUSTINY lidského nitra i krajiny, cválá na koních, a deska klavíru odráží a projasňuje odvrácenou tvář tématu zatracení. Pak je tu Sokolovna, v jejímž rohu pro paměť zůstává zakotven nejsilnější divadelní zážitek. ADAM STVOŘITEL (vždyť víte, co je to za textový nářez) Anebdivadla Milana Schejbala pro mne zůstane vrcholem FEMADu, a ve svém čase zrodu i vrcholem, který amatérské divadlo roků divného hodokvasu zoón politikon, kdy dobylo. Hola, ještě teď mám husí kůži - takže to je, musí být pravda. A samozřejmě vodňanské Zborníkovsko uskupení Šupina s barokizujícími a vybuchujícími inscenacemi a Luďka Richtera Paraple.

Že těch inscenací musím pamatovat víc? Zajisté! Že přece měly a dodnes mají vysledovatelnou hodnotu? Zajisté! Ale to mne vůbec nezajímá, protože se snažím nalézt obdarování ryze soukromé a nedílně spojené s časem a prostorem

FEMADu, neboť mnohá, zde uvedená představení jsem zhlédl i v jiných sálech a jiných koutech Země české, takže mám i další zážitky vkotvené ve zcela jiných souvislostech emotivních. To je radost, moci si dovolit takový přepych subjektivismu. Hleďme, na povrch se prodírá prvničkový, panenský - možná spíše panický - zážitek udávší se v hradbách Pánů z Kunštátu, a tím je řízení diskusního klubu jednoho víkendu spolu se Sašou Pernicou. Paměť je našťásti milosrdná, a vyradýrovala jistě momenty, které ve dnech následujících mi navozovaly představu, že bych se měl na nějaký čas, usadit pod stolem. Snad je ke mně milosrdná proto, že z tiku „hup pod stůl“, jsem se snažil vykutat momenty poznání směřující k oslovení ostatních a formulování procesu myšlení. Inu, toto první políbení udělené mi FEMADem jsem dodnes nezapomněl, a chápu jej jako vzájemné obdarování.

Hronov let sedmdesátých a osmdesátých mne nezajímal, a pro mne to fundamentální ve smyslu myšlení o divadle, o smyslu divadla a myšlení divadlem, se vždy odehrávalo na FEMADu. Hodiny strávené „šťouráním“ se v inscenacích by vydaly na týdny. Lektori a přátelé. Obavy a radosti. Užaslá vydechnutí nad zázrakem tvorby i nevrlá odfrknutí. A to všechno vespolek znamenalo vidět, slyšet, přemýšlet, ať už člověk vstupoval do rozhovorů nebo si jen tak sám pro sebe rovnal „řemeslo“, prostě to vše pro mne bylo (a dodnes je) nezastupitelné. Musím říci, a na tom stojím, že jak inscenace, tak následné debaty byly důležitým mostem propojujícím vzdálené břehy teorie a praxe, neboť v kvasu festivalových představení a debat a hádek pouhé znalosti dostávaly konkrétní podobu, přecházely z povědomí úvahy do vědomí činu, tudíž usnadňovaly cestu k divadelnosti jako takové. Naposled jsme s Anfasem hráli na FEMADu KO-TEL roku 1987, tedy už v Libici. Pro mne to bylo do jisté míry loučení (ale vůbec ne nostalgické), protože hradecký Drak na další roky zcela spotřeboval moji energii. Ale i v Libici, byť v poněkud jiných prostorech - takže topologii a vřazení dojmů člověk musel znova objevovat a zařazovat - pokračoval divadelní zážrak, ze kterého duch Pavla Boška nijak nevyvanul.

Po několikaleté pauze zas jezdím, byť na žánrově jiný, FEMAD do Libice. Těším se na něj každé září, byť role lektora je podobna otroku ukovanému ke galejnímu veslu machometánského korábu, ale myslím si, jsem přesvědčen, že divadlo pro děti, ať už hrané dospělými či dětmi samotnými potřebuje nalézt a objevit své souvislosti na větší ploše, než na specializovaných přehlídkách. A pravda je taková, že k této reflexi mu současný FEMAD, jako jediný, poskytuje to nejlepší místo. Můj vztah a mé pocity k jeho nynější podobě jsou živé, a tak jediné co vím je, že se v sobě vždy snažím vybudit příbojové, napěněné vlny, které v časech popsaných na předchozích řádkách byly podnětné pro mé chápání divadla a jeho smyslu. Ovšem, zda a jak se mi to daří, a jaký je jejich dosah a dopad na pláži divadla pro děti nemohu zodpovědět. Ale cosi vím určitě. Jistě nezanedbatelné a podnětné impulsy ke mně z inscenací FEMADu stále proudí,

a za to jubilantovi vřele děkuji, a snad mu tento emotivní, útržkovitý dárek přijde vhod.

Vladimír Zajíc

Výše popsaná kauza Ameriky Ochotnického kroužku z Brna, to byl jen začátek, první roztočení kolotoče kolem FEMADu, který čekal jeho opatrovníky v následujících měsících a letech. Hned po skončení festivalu dal dr. Lhotský pokyn ke „zpracování hlubokého rozboru FEMAD '86, k určení odpovědnosti za málo náročné zacházení s celospolečenskými prostředky a malé zásadovosti v ideově politických a uměleckých východiscích“. Rozbor měl obsahovat „zhodnocení všech představení (především ideová hlediska), důvod a způsob výběru, přínos pro seminaristy, zhodnocení seminářů...“. Nastalo nesmyslné a únavné zdůvodňování všeho, co se FEMADu dotýkalo, a to až do roku 1989 včetně. Stohy papíru, které jsem v těch letech popsal, jsem zprvu pociťoval jako neúměrnou ztrátu času. Později jsem pochopil, že „soudruhům“ nešlo o nic jiného než o to, mít v šuplíku pohotově důkaz, že se tou podezřelostí, zvanou FEMAD, hluboce zabírají. Při psaní těchto řádek jsem zjistil, že má FEMAD nejperfektnější dokumentaci od r. 1986 do r. 1989 a že je tato navíc archivem pro nejvýznamnější divadelní snažení v těchto letech vůbec.

Kdybychom tehdy byli vybaveni náležitou audiovizuální technikou, měli bychom dnes navíc výmluvný obraz tzv. kulturně politické práce státních orgánů a institucí. Reakcí na citovaný pokyn dr. Lhotského po ročníku 1986 bylo několik vypjatých jednání s ředitelem Weissem, v nichž barvy FEMADu se mnou houževnatě bránila skupina věrných: Milan Schejbal, Jaroslav Kodeš, Jarmila Černíková-Drobná a také někdejší předseda krajského poradního sboru pro divadlo při SKKS Jaroslav Šindelář. Velice mne mrzí, že neexistuje autentický záznam z jednání poradního sboru, na nějž přijal pozvání dr. Lhotský. Chtěli jsme si celou causu vyříkat a vyjasnit. Ach, jak jsme byli naivní! Soudruh doktor nám tehdy předvedl nedostižnou ukázkou sofistiky, či lépe, toho, jak se cokoliv dá otočit slovy ve svůj protiklad. Na výtku o divadelně nedůstojném oblečení seminaristů kdosi poznamenal, že oblečení snad není rozhodující, že jsou seminaristé namnoze nuceni usedat v hledišti na zemi že ostatně okolí divadla plné kopřiv neevokuje žádné společenské výsluní. Dr. Lhotský pohotově zareagoval slovy: „A já se ptám, proč seminaristé neřekli: My ty kopřivy vytrháme!“. Myslím, že už toho bylo o Hérostech napsáno vrchovatě. Doba odpověděla i na poslední otázku, kterou se s námi dr. Lhotský tehdy rozloučil: „Soudruzí, postrádám zpětnou vazbu! Mluví FEMAD a jeho inscenace k mladým lidem!“ Položil ji v listopadu 1986.

Počínaje rokem 1986 byl až do r. 1989 FEMAD sledován, včetně diskusí, které osobně navštěvovali dr. Lhotský a jeho podřízení. Někteří lektori je znali, a ti, co ne, byli na tyto „kontrolory ideové bezúhonosti“ upozorněni. Je dost dobře možné, že nezůstalo jen u těchto „kulturních“ kontrolorů. Výskyt zcela neznámých tváří, které evidentně o divadle nevěděli nic (a v diskuzích jsme na takové připadli), dával oprávněně tušit, že se o FEMAD mohla zajímat i StB. Bylo asi

šťestím a shodou náhod, že nestačila do listopadu 1989 své poznatky zpracovat a uplatnit podle osvědčených praktik.

V roce 1987 odešel FEMAD z Poděbrad. Kovárna dosloužila, divadlo se zavřelo, tehdy údajně jen na dva roky a perspektiva návratu do poděbradského zámku je dodnes ve hvězdách. Z hlediska FEMADu vlastně už není ani nutná. I když jsem poděbradský patriot, musím přiznat že Libice n. C. nabídla festivalu podmínky srovnatelné a navíc skutečné zázemí místního souboru. A to v Poděbradech částečně chybělo.

FEMAD v Libici je pro mě však už symbolem tvůrčí dílny mladého amatérského divadla zaměřeným na divadlo pro děti a to je oblast, která mě v současnosti zajímá více než amatérské divadlo pro dospělé. Nedochází zde sice už k takovým tvůrčím výbojům jako na FEMADu 80. let, atmosféra přehlídky se pochopitelně zklidnila, přesto FEMAD jde opět s duchem doby. Semináře věnované problematice vnímání uměleckého díla dětským divákem jsou vlastně ojedinělým pokusem v ČR zachytit jak se dítě na představení dívá, co ho zajímá, kde je hranice toho, co je ještě schopno akceptovat. Díky tomu zůstal FEMAD mladým tak, jak si před čtvrtstoletím představoval.

Ohlédnou-li se nazpět, musím stvrdit, že FEMAD byl pro mne tou nejinspirovatější přehlídkou, která v těchto zemích kdy byla. Kromě jediného ročníku, kdy jsem musel plnit svoji vojenskou povinnost, pamatuji všechny ostatní. Jsem rád, že jsem si tento festival mohl vyzkoušet jako divák, seminarista, herec, režisér i lektor. Jsem rád, že jsem byl vždy při tom.

Jaroslav Kodeš

Vynucený odchod FEMADu z Poděbrad pro rekonstrukci divadla Na kovárně vyvolal zájem o přenesení této renomované divadelní akce hned do pěti míst: do Kutné Hory, do Sedlčan, do Libice n. C., do Prahy a do Rakovníka. Po ověření technických a organizačně provozních podmínek v prvních třech místech jsem dospěl k názoru, že je velice nebezpečné dávat tuto akci mimo okres, v němž si na ni již zvykli, kde se žádný funkcionář nebude zajímat o to, co tu vlastně jde. Nebezpečí znelibění z ideologických důvodů v jednom působišti by totiž s největší pravděpodobností znamenalo, že by se již další zájemce nenalezl. Došlo mi to v Sedlčanech, v prostředí jinak velice vhodném, kde mi ředitel KD líčil potíže se strannickými funkcionáři, které mj. vyrůstaly z rivalit s okresním městem Příbramí. Pomyšlení, že festival, který se se svým programem, ani přes líčené události, nikdy nepodvolil tlaku oficiálních struktur, by mohl zmizet v nenávratnu, rozhodlo. V Libici n. C. jsem náhodně objevil starou sokolovnu, kterou libičtí pro omšelost ani nezmiňovali, i když se tu kdysi dávno hrávalo divadlo a na jevišti tu zpíval i mistr Haken. Slovo dalo slovo a bylo rozhodnuto. XV. ročník FEMADu se uskutečnil r. 1987 v Libici nad Cidlinou. Křídla nad ním rozestřel Místní národní výbor, Střediskové kulturní zařízení a divadelní soubor Vojan. Nadále zůstali pořadateli ONV a OKS v Nymburce, MěNV a KaSS v Poděbradech a SKKS

v Praze. FEMAD ve své původní podobě zde pokračoval až do roku 1989. I v Libici se každým ročníkem ověřovaly nové a nové způsoby diskusí o inscenacích, včetně takových, kdy odborné zázemí netvořili pouze divadelníci, ale pro otvírání dalších obzorů i psycholog, sociolog, filosof, výtvarník, hudebník atp.

Na FEMAD jsem začal jezdit někdy okolo pátého ročníku. Z počátku jako řádný frekventant, později jako příživník. Takových nás bylo mnoho a někdy to vypadalo, že je nás více než řádných účastníků (k nemalé radosti některých orgánů jako např. soudruha ředitele SKKS), což svědčilo o kvalitě festivalu. Byla dokonce taková období, kdy jsme říkali „na Hronov nepojedu, protože to špatně vidět nemusím a to dobře uvidím na FEMADu“. Pro mne byl tento festival (ať už pod ochranou a vedoucí rukou pana Pavla Boška, nebo později pod rukou Milana Strotzera) zárukou dobrého divadla, a přes neustálé hledání nejvhodnější formy dobře vedených diskusí a rozborů, hlavně setkáním spřízněných lidí, kterým nevadilo (tedy většinou), že někdo dělá divadlo lépe, než oni. Nevadilo nám, že spíme na podlaze ve spacáku, že do malého sálu s kapacitou cca 80 lidí se nás nacpalo i více než 200, že jsme pomáhali přestavovat jeviště i hlediště podle potřeby i několikrát za víkend, nebo s Jirkou Folprechtem ve čtyři hodiny ráno točit klikou staříckého cyklostylu, aby k ranní kávě všichni dostali čerstvý zpravodaj. Domnívám se, že to tenkrát byl tak trochu únik z běžné denní reality a já jsem za to byl vděčný.

Od přestěhování FEMADu do Libice n. C., přesto, že pracuji aktivně (nebo snad právě proto) v realizačním týmu, se na mém názoru na FEMAD vlastně nic nezměnilo. Já osobně se domnívám, že tím festival jenom získal, neboť se stal komornějším a tím se vytvořilo příznivější pracovní prostředí. Zpočátku sice byly nějaké problémy s úpravou sokolovny a já jsem tenkrát pronesl onu dnes již památnou větu: „Počkejte, až to budeme stavět popáté, tak to půjde samo“. Jaroslav Vondruška (z libického Vojanu) se tenkrát bránil, že festival bude v Libici maximálně třikrát, že jim to pan Strotzer slíbil a potom se postěhuje zpátky do Poděbrad. No, v loňském roce jsme oslavili deset let, od pátého FEMADu v Libici nám přestavba sokolovny na divadlo místo téměř dvou dnů trvá asi šest hodin a zkuste říci Jardovi Vondruškovi, že FEMAD bude někde jinde.

Okolo libického FEMADu se vytvořila dobrá parta, jejíž početně největší část tvoří členové DS Vojan z Libice n. C. a DS Tyl z Rakovníka a v neposlední řadě několik dalších dobrovolníků pod metodickým vedením Milana Strotzera, přestože nikdy nemůže najít plánek sestavy praktikáblů na hlediště v sokolovně a tvrdí, že jej má Jaroslav Vondruška, který ho ovšem také nemůže nikdy nalézt. Nám to ale nevadí a léta to považujeme za takovou zvláštní hru. Je to takové společenství bláznů, kteří když se na konci druhého femadáckého víkendu rozcházejí, tak si říkají: „Ahoj ve čtvrtek“ a všichni věří, že se za rok ve čtvrtek večer před FEMADEm u Vondrušků sejdou.

U přeměny festivalu na dílnu divadla pro děti jsem byl a hlasoval jsem pro všemi deseti, neboť si myslím, že je potřeba hrát pro děti dobré divadlo a proto

je nutné ukázat divadelníkům, jak takové divadlo vypadá bez ohledu nato, zda jej hrají ochotníci nebo profesionálové. Podle mého názoru je velice prospěšná práce psychologů s dětskými diváky, protože nám dává možnost nenásilnou formou nahlédnout skrze dětské vidění do zhlédnutého díla.

Pavel Hurych

Převratné politické události, kulminující v listopadu 1989, přivodily proměnu společenského života, nevylučuje oblast kultury. Oficiální divadelní přehlídky se osvobodily od jednostranně orientované kulturní politiky uplatňované prostředky ideologizace. Jiráskův Hronov, jako přehlídka s největší tradicí, se mohl zcela svobodně stát „divadelní žatvou“ - mezidruhovou přehlídkou amatérského divadla, která umožňuje konfrontaci toho skutečně nejlepšího a nejinspirativnějšího, co na půdě amatérského divadla vzejde. A také se takovou přehlídkou od r. 1991 programově stal.

Bylo to více tušení tohoto vývoje, než realita doby, co vyvolalo u těch, co FEMAD v tomto období utvářeli, otázky nad jeho koncepcí, nad jeho vlastním smyslem. Pamatuji, že jsme se po skončení FEMADu v září 1989 loučili před libickým kulturním domem s Milanem Schejbalem a Františkem Zborníkem a položili si tehdy otázku shodnou s tou, kterou si zodpověděli zakladatelé festivalu: „Co je v této chvíli pro amatérské divadlo nejpotřebnější?“ Nebyl jsem si moc jistý, jaká bude reakce na řeč, kterou jsem měl na jazyku: „Jinotajnou politickou tribunu na divadle, to umíme dokonale. Na skutečný kumšt má málokdo a ten se konec konců jednou musí prosadit i bez FEMADu. Co kdyby se FEMAD úplně zvrtnul a věnoval se tomu, co je na dně veškerého divadelního dění? Co kdyby se zaměřil na divadlo pro děti? Myslíte si, že je to blbost?“ Jak dnes, slyším Schejbalovu odpověď: „No, počkej, to vůbec není blbost!“ Následovala živá debata, kterou uzavřela slova: „Necháme si to projít hlavou a promluvíme si o tom na poradním sboru“. Tak se i stalo a po listopadu 1989 bylo o další obsahové náplni festivalu rozhodnuto stoprocentně.

Počínaje XVIII. ročníkem v r. 1990 se FEMAD ujal nepřilíživě atraktivní role - splácet nesmírný dluh oblasti divadla z nejpotřebnějších, divadlu, jehož adresátem je dětské publikum. Chopil se této role, aby se na divadlo pro děti konečně přestalo pohlížet s despektem, aby se o něm přestalo uvažovat jako o jakési lehčí a zbytkové divadelní činnosti. Hlediště divadel pro dospělé zela prázdnotou. Amatérské divadlo uprostřed společenských proměn ztrácelo živnou půdu, na níž přivýklo. Zdálo se, že je ta pravá chvíle na to, aby se větší počet souborů, než kdy předtím, začal s plnou vážností zabývat tvorbou divadla pro děti.

A tak tvůrci nové koncepce v poněkud naivní víře, podlehnouce optimismu a pocitující šanci téměř historickou, iniciovali zrod festivalu a dílny, nemající u nás obdobu. FEMAD se programově otevřel co nejširší škále možností divadla pro děti, usiluje o co nejpestřejší paletu druhů, žánrů, stylů a poetik. Na svá jeviště začal zvát soubory dospělých i dětí, soubory amatérské i profesionální. Předseval

si „otevírat dramaturgická vrátka“ do oblastí, které zůstávají nepovšimnuty či zatímne netušeny.

S festivalem FEMAD jsem se setkal až v jeho nynější podobě, tedy jako s přehlídkou divadla pro děti. Poprvé jsem se aktivně zúčastnil 13.9.1991 s představením „Milenci z bedny“. Dále pak 23.9.1994 - „Princezna na hrášku“, 21.9.1996 - „Prcek Tom a dlouhán Tom“. Kromě toho se má mateřská scéna, Divadlo Alfa Plzeň, zúčastnila ještě 26.9.1993 s představením „Srdce na dlani“ (bez mé osobní účasti).

Můj osobní vztah k přehlídce v Libici je veskrze kladný. Vím pozitivně, že každá účast a pobyt na festivalu FEMAD byl pro mne příjemným zážitkem, na který se v dobrém vzpomíná. Příznivý ohlas na mé účinkování a příjemné prostředí v místním klubu i přilehlém okolí - to jsou kvality, ke kterým se budu vždy rád vracet.

Mnoho zdaru do dalších ročníků přeje a na svou účast v nich se těší člen Divadla Alfa Plzeň

Vladimír Čada

FEMAD si zachoval volný způsob výběru inscenací. Není vázán žádnými postupovými klíči či výsledky jiných přehlídek. Jedinými limity jsou kvalita inscenací a jejich inspirativnost a červnový termín uzávěrky návrhů. O programu FEMAD rozhoduje jeho programová rada. V průběhu let se utvářela rozličně, nicméně jejími kmenovými členy byli Jaroslav Kodeš, Luděk Richter, Milan Schejbal a Alena Urbanová. Luděk Richtera v posledních letech vystřídal Vladimír Zajíc. Návrhy byly průběžně soustřeďovány na mém stole v Středočeském KKS a od r. 1991 v pražské ARTAMĚ a poté ověřovány. Sotva se kdy asi podaří vyhotovit soupis všech navrhovatelů, kteří byli namnoze i odbornou oporou diskusí a seminářů. Vzpomenu v abecedním pořádku ty lektory a spolupracovníky, o nichž bezpečně vím:

Antonín Bašta
Jiří Beneš
Zuzana Beranová
Aleš Bergmann
Dr. Jan Borna
Dr. Pavel Bošek
Dr. Jan Císař
Dr. Vladimír Czumalo
Dr. Zdeněk Čecháček (Turba)
Jarmila Černíková
Dr. Jaromír Černý
Josef Doležal
Pavel Dostál
Rudolf Felzmann

Pavel Fiala
Kateřina Fixová
Alexej Fried
ing. Vladimír Gardavský
Dr. Soňa Hermochová
Michal Hess ing.
ing. Vladimír Hetflejš
Ludvík Horváth
Martin Hrabák
Eva Ichová
Petr Janiš
Juliana Jedličková
Dr. Jan Jenší
Zdena Josková

Dr. Vladimír Just
 Dr. Hana Kasíková
 Jaroslav Kodeš
 Eva Kodešová
 Petr Kolínský akad.
 Josef Konrád arch.
 Jiří Langer
 Ladislav Lhota Dr.
 Jiřina Lhotská
 Eva Machková
 Nina Malíková
 Václav Martinec
 Milada Mašatová
 Dr. Martin Matějů
 Dr. Přemysl Maydl
 Dr. Irina Mesnjankina
 František Mikeš
 Petr Mlád
 Dr. Václav Morava
 Roman Musil
 Alois Nosek
 Antonín Navrátil
 Vlastimil Ondráček
 Malíř Jiří Patera
 Jan Pavlíček
 Alexej Pernica
 Václav Petrmichl
 Marie Poesová
 Jiří Pokorný
 Zdeněk Pošival
 Jaroslav Provazník
 Ivan Rajmont
 Luděk Richter

Dr. Otto Roubínek
 Petra Rychecká
 Milan Schejbal
 Vlastimil Schönplug
 Ján Simkanič
 Dr. Vlasta Smoláková
 Miroslav Slavík
 Dr. František Sokol
 akad. malíř Michal Strejček
 Jiří Strnad
 Dr. Milan Strotzer
 Doubravka Svobodová
 Jaroslav Šindelář
 Václav Špirit
 Dr. Vladimír Štefko
 Alena Štefková
 Pavel Štěpán
 Eva Tálská
 Karel Tomas
 Vítězslava Trčková
 Dr. Milan Tříška
 Alena Urbanová
 Dr. Josef Valenta
 Radim Vašínska
 Jan Vedral
 Dr. Ivana Veltrubská
 Vlastimil Venclík
 Vlastimil Vik
 Dr. Josef Vinař
 Miroslava Vydrová
 Dr. Ivan Vyskočil
 Dr. Eva Vyskočilová
 ing. Vladimír Zajíc
 Dr. František Zborník

Nesmazatelnou stopu v diskusích a seminářích FEMAD zanechalo nejedno z výše uvedených jmen. Vedle těch, kdož byli zmíněni v předchozích kapitolách nemohu zapomenout na dr. Ivana Vyskočila a dr. Ottu Roubínka a na jejich lektorské působení. Jejich diskuse byly vysokou školou divadelního myšlení a zároveň školou života. Byli kritičtí a docenující zároveň. Nadto byli okouzující svou otevřeností. Na FEMADu v r. 1986 např. po představení Rózewiczovy hry Svedkovia alebo Naša malá stabilizácia nitranského souboru FAUX PAS vyhledali mladičkou, tak asi osmnáctiletou herečku tohoto souboru a zlomení v pase s ru-

kama u země jí „vysekli“ poklonu za její herecký výkon. Možná, že se jí už nikdy takového ocenění nedostalo.

Od chvíle, kdy se FEMAD počal věnovat divadlu pro děti, zanechala spíše tlustou rýhu než stopu dr. Ivana Veltrubská prací s dětskými účastníky festivalu. Pomocí nejrůznějších nepřímých forem ověřovala po léta reflexe dětí na jednotlivá divadelní představení a poznatky pak přenášela do diskusí dospělých účastníků FEMAD. Toto její působení dalo vzniknout i publikaci Divadlo očima dětí, v níž zaznamenala efekty osmiletého bádání o komunikaci mezi jevištěm a hledištěm a o vnímání divadla dětským publikem. Vznikla tak pomůcka, z níž mohou tvůrci divadla pro děti čerpat použitelné závěry pro svou dramaturgickou a inscenační práci.

Na programu FEMADu se v jeho historii objevil ne jeden zahraniční soubor a navštívila jej celá řada divadelníků z různých zemí. Mezi nejvýznamější návštěvníky ze zahraničí patřili např. Richard Rothenhagen z Německa, Dick Wheeler z USA, Larisa Solnceva z Ruska či Michael Ramløse z Dánska, který v r. 1993, kdy libický festival navštívil, byl generálním sekretářem ASSITEJ.

FEMAD považují za setkávání užitečné a důležité. O jeho potřebě vypovídá nejen jubileum, ale i setrvalá chuť organizátorů a účastníků zabývat se poctivě divadlem pro děti. Doufám, že pravidelná účast Naivního divadla Liberec v programu FEMADu snad alespoň nepatrně k tomuto snažení přispívá.

Stanislav Doubrava, ředitel Naivního divadla v Liberci

Se zrušením krajských národních výborů zaniklo koncem roku 1990 Středocheské KKS. Nebylo tehdy tak docela jasné, zda spolu s tím neukončí svou existenci i FEMAD. Díky Ministerstvu kultury ČR a jím zřízené nové instituci IPOS - ARTAMA našel libický festival nového odborného gestora a současně i finanční prostředky na pokračování v bohulibém díle. Od roku 1991 se vedle dosavadních vyhlášatelů a pořadatelů (Okresního úřadu v Nymburce, Městského úřadu a jeho kulturního zařízení v Poděbradech, Obecního úřadu a kulturního zařízení v Libici n. C.) ujal FEMADu další organizace: ARTAMA Praha, Amatérská divadelní asociace, Městská knihovna v Praze. Záhy se festival zařadil mezi tzv. ministerské akce, tj. mezi hlavní akce neprofesionálního umění v ČR, podporované ze státních prostředků. V r. 1995 se ke spoluorganizátorům připojilo České středisko ASSITEJ, v r. 1996 Svaz českých divadelních ochotníků a hlavním organizátorem se stalo nově konstituované občanské sdružení Divadelní spolek Vojan Libice n. C. Vojan však byl od prvně počátku v Libici nejpodstatnějším organizačním článkem FEMADu, bez něhož si nelze pořádání FEMAD v malé obci, jakou je Libice, vůbec představit. Ing. Jaroslav Vondruška, předseda spolku, je nepostradatelná persona grata libického festivalu a každý jeden člen Vojanu nepostradatelným pomocníkem při realizaci tak rozsáhlé akce. Podpora obecního úřadu a mravenčí práce jeho kulturní referentky pak základnou, na níž každoročně stojí

uskutečněný projekt na pomoc kultivace divadla pro děti. Všichni spolupřátelé, dle svých možností, přispívají finančně či vloženou prací.

Ačkoliv se festival v Libici n. C. datuje od 15. ročníku v r. 1987, hrála se zde představení FEMADu již daleko dříve, neboť pro ně nebyly v Poděbradech k dispozici potřebné hrací prostory. Již v r. 1981 byla v sále KD uvedena inscenace souboru DOPRAPO Praha Kolotoč splněných přání. V r. 1986 zde bylo sehráno poslední představení poděbradského FEMADu - Píseň života podle J. Švarce v provedení divadla Drak Hradec Králové. Není to tudíž tak docela čisté, když se řekne, že se festival koná v Libici n. C. letos po jedenácté. Stejně tak není až tak jednoznačné, že se v r. 1997 jedná o 25. ročník vůbec. Připočteme-li tzv. Seminář a k němu přidaná dvě představení, realizovaná v r. 1976, máme o ročník navíc, byť miniaturní ráže. Je to zmatek. Podržme se ale toho, že tehdejší organizátoři onen Seminář nepovažovali za řádný ročník festivalu.

Z poznámek v založených v blocích

Libice... zní jako líbit se.

V milosrdném zářijovém slunci scházejí se lidé k sobě náramně hodní. Pod pahrbkem u zdi na zemi spadané kaštiny. Ve skupinkách tiché hovory, z tlumoků se vytahují sušenky a ve vzduchu je nenařízené očekávání.

První dojem z prezentace mimořádně vstřícný.

Zahájení pro již zasvěcené samozřejmě, pro nováčka mile souruženská.

Zřetelná komunita, která si má co říct. Vzpomíná se a současně předpovídá.

Je tu cítit zasvěcenost a starost, jak zdůraznit, co si toho zasluhuje, jak se nedotknout a taktně upozornit.

Čistota reakcí dětského a mladého publika, svědčící o vlivu kultivace.

Zájem o seminární debaty a výměny názorů.

Vystupňované očekávání interpretací výtvarných záznamů jednotlivých představení.

Převaha principu „s dětmi pro ně samé a druhé“ nad nedobrým „přes děti...mimo ně“.

Tvrdost upřímných reflexí sálajících z řad diváctva.

Velice poučné hovory malých i větších herců o přestávkách.

Není slyšet machrovské odsudky.

Tu a tam užasnutí v diskusi nad tím, co vůbec a co ještě všechno kdo z předvedeného odezřel.

Vědoucné přijetí profesionality, naplnění postoje úcty-hodno.

Až hltavý zájem většiny seminaristů o výroky, názory, rozborů a polemiky ze strany „lidí od divadla“.

Až překvapivá ukázněnost.

V některých souborech někteří herci v rolích, které by nemohli tak náramně odžít, nebýt jejich divadla, jejich režiséra, jejich kamarádů - v mnoha ohledech terapeutické prvky.

S podivem vytrvalé, účastné sledování i delších celků...

„klipová generace“ dokáže přijímat to, co je hodnotné.

Čas se tak trochu - bohudíky - pozastaví.

A vzpomínek je mnoho, mnoho.

Výraz „měňák“ není, jak by se zdálo od základu „měnění“, ale od postesknutí

„mně ňák není...“, zjištěno v klubu.

Přeju Libici, aby trvala a zůstala taková. A nemusela si stýskat...

MUDr. Václav Morava

Co pro mě znamenal FEMAD dříve? Co pro mě znamená dnes? Byl mi (a stále je) vyšší divadelní školou, která měla (a má) schopnost tříbit poznatky o divadle, získané na jiné institucionální bázi. Byl mi zdrojem přátelských setkání a setkání s osobnostmi, které mne nepopíratelně ovlivnili. Ostatně, nemám přátel mimo těch, které si spojuji s FEMADem. Dnes je mi FEMAD adoptivním dítětem, které jsem sice nezplodil, ale věnoval mu kus života a všechnen svůj um. A znáte to, čím víc se dáte svým dětem, tím větší máte pocit, že pokračujete v nich, tím víc je milujete.

Milan Strotzer

P.S.

Kdysi jsem byl obsazen do role Žalářníka ve hře Grigorie Gorina Zapomeňte na Hérostrata! Poselství této hry mě zůstavilo nenechavým a tak, než všechno zapomenou, jsem se snažil zachytit své rozvzpomínání.

(Hluk padajících kamenů a píseň zesilují)

Náš současník: Co je to?

Kleón: Obnovují Artemidin chrám...

Náš současník: Kdo?

Kleón: Oni...Obyvatelé Efesu...

Náš současník: A jejich jména? Řekni aspoň jediné jméno...pro nás je to důležité...Řekni!

Kleón: (bezmocně) Nevzpomínám si...

Náš současník: Vzpomeň si, Kleónte! Není spravedlivé, že žádného z nich neznáme. Vzpomeň si!

Soubory a inscenace uvedené v jednotlivých ročnících FEMAD 1972 - 1996

I. ročník / Poděbrady 9. - 18.11.1972 Festival mladých ochotnických souborů

1. Velký estrádní pořad nejlepších souborů ZUČ Středočeského kraje
2. **DS Jilemnice**
N. R. Nash - **Děvčata z Brook Valley**
3. **Divadielko na kolajach Spišská Nová Ves** / rež. O. Šabek
M. Púčová - **Svet bez nenávisti**
4. **D pro 111 České Budějovice** / rež. A. Bašta
V. K. Klicpera - **Každý něco pro vlast**
5. **DS Dobrovít Dobruška** / rež. J. Dytrych
P. Dostál - **Výtečníci**
6. **DS Poděbrady** / rež. J. Pavlíček
L. Andrejev - **Ten, který dostává políčky**
7. **DS Tyl Čelákovice**
N. V. Gogol - **Ženitba**
8. **DS Kutná Hora**
O. Lichardová, M. Lokvencová - **Vyměněná princezna**
9. **LŠU Žilina**
- **Pláňky**
10. **Divadlo mladých Vysoká Libeň** / rež. VI. Dědek
J. Edlis - **Červen, počátek léta**
11. **DS Žimrovice** / rež. St. Pavelek a J. Osadník
R. Rolland, I. Taller - **Petr a Lucie**
12. Vystoupení vítězů celostátní přehlídky v uměleckém přednesu
- Neumannovy Poděbrady
13. **Amatérské studio Divadla O. Stibora Olomouc** / rež. J. Kroc
P. Dostál, R. Pogoda - **Kdyby všechny holky světa**

II. ročník / Poděbrady 25. - 28.4.1973 Festival mladých amatérských souborů

1. **DS Tyl Říčany** / rež. V. Špirit
N. V. Gogol - **Revizor**
2. **DS Tyl Brandýs n. L. - St. Boleslav** / rež. T. Weiss
M. Bajdžijev - **Duel**

3. **Divadelní studio Dobkovice** / rež. Jos. Doležal
A. Puget - **Bláhový čas**
4. **D pro 111 České Budějovice** / rež. A. Bašta
N. Vinnikov - **Když rozkveté akát**
5. **Malé divadlo Kolín** / rež. J. Mucha a D. Serbusová
Z. Horynová - **Zkoušky čerta Belínka**

III. ročník / Poděbrady 1974 Festival mladých amatérských souborů (chybí dokumentace - údaje jsou neúplné)

1. **DS Čerčany**
- **Hoši, dívky a psi**
2. **Divadielko na kolajach Spišská Nová Ves**
J. Barč-Ivan - **Matka**
3. **DS Tyl Čelákovice**
- **Život jako sen**
4. **Amatérské studio Divadla O. Stibora Olomouc** / rež. J. Kroc
Twain, Karpáthy, Pogoda, Kroc - **Princ a chud'as**

IV. ročník / Poděbrady 22. 4. - 26.4.1975 Festival mladého amatérského divadla (dále jen FEMAD)

1. **DS Jiří Poděbrady** / rež. J. Pavlíček
A. Makajonok - **Tribunál**
2. **DS Tyl Čelákovice** / rež. M. Kolací a R. Vedral st.
M. Kolací, J. Šima - **Velbloud**
3. **DS Tyl Říčany** / rež. J. Šatoplet
A. Arbuzov - **Romance ve třech**
4. **Divadelní studio Dobkovice** / rež. Jos. Doležal
A. Vampilov - **Metér / Dvacet minut s andělem**
5. **Malé divadlo Kolín** / rež. D. Serbusová
J. Jílek - **Kašpárek, Honza a zakletá princezna**
6. **D pro 111 České Budějovice** / rež. V. Janura
E. Váňa podle T. Rémyho - **Šapitó je nabitó!**

Seminář k problematice mladého amatérského divadla Poděbrady 1. - 3.10.1976

1. **Excelsior Praha** / rež. J. Hladký
J. Hladký - **Směj se, paňáco...**
2. **Divadlo Na okraji Praha** / rež. Z. Potužil
VI. Páral, Z. Potužil - **Knedlíkové radosti**

V. ročník / Poděbrady 29. - 30.9. a 6. - 8.10.1977

FEMAD

1. **Malé divadlo Kolín** / rež. D. Serbusová
J. Sypal - **Z pekla štěstí**
2. **DS Tyl Rakovník** / rež. J. Kettner a S. Cón
B. Vasiljev, J. Černíková-Drobná - **...a jitra jsou zde tichá.**
3. **Divadlo Dostavník Praha** / rež. V. Havel
J. Pracner, V. Havel, J. Vaňáček - **Expozice Dostavník**
4. **Malá scéna Gottwaldov** / rež. A. Navrátil
Jar. Bařínka, P. Botík - **Smrt' na hrušce**
5. **D pro 111 České Budějovice** / rež. A. Bařta
J. Suchý - **Člověk z půdy**
6. **DS Svatoboj Brno** / rež. St. Fiřer
A. Vampilov - **Večírek na rozloučenou**

VI. ročník / Poděbrady 28. - 30.9. a 4. - 7.10.1978

FEMAD

1. **Malé divadlo Ústí n.L.** / rež. R. Fezmann
H. Ibsen - **Peer Gynt**
2. **Divadlo Lucerna Praha** / rež. Z. Pospíšil
M. Uhde - **Balada pro banditu**
3. **Malá scéna Gottwaldov** / rež. A. Navrátil
C. Gozzi - **Král jelenem**
4. **DS Scéna Kralupy n. Vlt.** / rež. J. Jedličková a R. Brázdil
Jos. Lada, A. Koenigsmark - **Byl jednou jeden drak**
5. **Státní divadelní studio Atelier - Dílna 24** / rež. P. Palouř
K. Valentin - **Návod k použití**
6. **Divadlo Dostavník Praha** / rež. V. Havel
Zd. Pracner, V. Havel, J. Vaňáček - **Bedna u Slavkova**
7. **Divadlo X Brno** / rež. Zd. Turba
I. Babel - **Moje první husa**

VII. ročník / Poděbrady 27. -29.9. a 3. - 6.10.1979

FEMAD

1. **DS Jiří Poděbrady** / rež. J. Pavlíček
H. Fielding - **Překrutná tragédie o životě a smrti Palečka Velikého**
2. **Divadlo Lucerna Praha** / rež. J. Kazda a A. Klepáč
F. M. Dostojevskij - **Bílé noci**
3. **Divadlo Orfeus Praha** / kol. režie
kol. divadla Orfeus - **Ovčín - Pástevecká**

4. **Lidové divadlo Vodňany** / rež. Fr. Zborník a J. Dejl
F. Tetauer - **Úsměvy a kordy**
5. **Divadlo X Brno** / rež. Zd. Turba
B. Hála, J. Skorkovský - **Rozmarná srna**
6. **Dopravo Praha** / rež. T. Masák a P. Weig
J. Kafka, T. Masák - **Enspígl, král šibalů**
7. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
St. Grochowiak - **Jitřní úzkost**
8. **Malá scéna Gottwaldov** / rež. A. Navrátil
W. Shakespeare - **Romeo a Julie**
9. **DS Tyl Říčany** / rež. J. Vágner
M. Zořčenko - **Svatba, E. A. Longen - Už mou milou...**

VIII. ročník / Poděbrady 25. - 27.9. a 2. - 4.10.1980

FEMAD

1. **Divadlo Anfas Černořice** / rež. E. a V. Zajícovi
E. a V. Zajícovi podle J. Hařka - **Hurááá na Viking**
2. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
P. Hacks - **Sny panny Rózičky**
3. **Malé divadýlko Brno** / rež. P. Doleřal
Fr. Janoušek, L. Sigmund - **Jáma**
4. **DS Klicpera Trutnov** / rež. P. Kracik, J. Kalužný
P. Dostál, R. Pogoda - **Gaudeamus igitur**
5. **DS Kroměříž** / rež. A. Navrátil
A. P. Čechov - **Dramatizované povídky**
6. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal a H. Bouček
M. Schejbal, H. Bouček - **Voják vydrží všechno aneb Evelyn Worchestrová pout'**
7. **LK SKKS Praha** / rež. M. Strotzer
M. Stieber - **Svatební noc**
8. **LK SKKS Praha** / rež. L. Janečková
L. Janečková, A. Smetanová, B. Smetana podle A. E. Poea - **Maska červené smrti**
9. **Divadlo X Brno** / rež. Zd. Turba
B. Hála - **Pustina**
10. **LUDUS Bratislava** / rež. P. Kuba
B. Brecht - **Malomeřtiaková svadba**
11. **Divadlo Lucerna Praha** / rež. M. Viktorin a Jar. Fiřer
I. Örkény - **Rodina Tótů**

**IX. ročník / Poděbrady 1. - 3.10. a 8. - 10.10.1981
FEMAD**

1. **Doprupo Praha** / rež. T. Masák
P. a St. Weigovi - **Kolotoč splněných přání**
2. **DS Řevnice** / rež. R. Rusev
J. Gay - **Žebrácká opera**
3. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal a H. Bouček
Voltaire - **Candide (aneb optimismus)**
4. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Fr. Zborník
V. K. Klicpera - **Každý něco pro vlast**
5. **DS Studio Volyně** / rež. Jar. Kubeš
W. Kohlhaase, R. Zimmerová - **Ryba ve čtyřech**
6. **Junge Bühne Auersmacher, NSR** / rež. H. Lang
P. Weiss - **Trápení pana Mockinpotta**
7. **Studio 02 Perla Česká Třebová** / rež. A. Gregar
A. Gregar a kol. podle Komédie plné omylů W. Shakespeara -
- Šejkspír ve studiu
8. **Slánská scéna Slaný** / rež. M. Švarc
Sl. Mrožek - **Emigranti**
9. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
R. Felzmann na téma novely A. Jakubovského - **Oko Antikristovo**
10. **Divadlo Orfeus Praha** / rež. R. Vašinka
R. Vašinka - **Ukvapený turka**
11. **Z divadlo Zeleneč** / rež. Jos. Bednárik
G. de Maupassant - **Gul'ôčka**
12. **Studio uměleckého přednesu LŠU Pardubice - Polabiny** / rež. M. Kučera
montáž z díla, vl. životopisu a vzpomínek přátel a součastníků
Vl. Majakovského - **Velevázení soudruzi potomci**
13. **Studio DS Sezimovo Ústí** / rež. Jos. Konrád
K. Čapek, J. Konrád - **Ejhle lidé**

**X. ročník / Poděbrady 30. 9. - 3.10. a 7. - 10.10.1982
FEMAD**

1. **Dramatický odbor A. Jirásek Úpice** / rež. P. Kracik
A. S. Gribojedov - **Hoře z rozumu**
2. **Divadelní studio D 3 Karlovy Vary** / rež. Vl. Ondráček
J. Schmid - **Třináct vůní**
3. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal, H. Bouček
B. Hrabal - **Pábitelé**
4. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Jar. Kubeš
A. N. Ostrovskij - **Kdo hledá, najde**

5. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Fr. Zborník
V. Petrov - **Mušketýři po třiceti letech**
6. **Divadlo Lampa Praha** / rež. J. Langer
Sl. Mrožek - **Aspiranti (Lišák aspirant, Na širém moři)**
7. **Divadlo mladých Vysoká Libeň** / rež. M. Švarc
M. Gorkij - **Měšťáci**
8. **Dělnické divadlo Brno** / rež. P. Rímský
L. N. Tolstoj, M. Rozovskij - **Příběh koně**
9. **Divadlo na kahánku Říčany** / rež. L. Richter
L. Richter podle románu J. Šotoly - **Hanýsek čili člověk**
10. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
Molière, R. Felzmann - **Cesta ke dvoru aneb Variace na téma Molièra**
11. **Pradivadlo, soubor UA SKKS Praha** / rež. J. Menzel
H. J. CH. z Grimmelshausenu, J. Marek - **A co já?**
12. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** / kol. režie - konzultant Jos. Vinař
W. Shakespeare a kol. souboru - **Sen královice Hamleta**

**XI. ročník / Poděbrady 29. 9. - 2.10. a 6. - 9.10.1983
FEMAD**

1. **Malá scéna Gottwaldov** / rež. A. Navrátil
M. Calábek - **Krásná Františka aneb Strašné rejdy mořských vrahů**
2. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
B. Brecht - **Matka Kuráž a její děti**
3. **Tvůrčí dílna klubového divadla SKKS ve Slaném** / rež. P. Fiala
P. Zeman - **Studie požáru**
4. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** / rež. V. Klapka
Sofokles - **Oidipus**
5. **Z divadlo Zeleneč** / rež. Jos. Bednárik
H. J. CH. z Grimmelshausenu, B. Brecht, J. Bednárik - **Matka Guráž**
6. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Fr. Zborník
Vl. Vančura, Fr. Zborník - **Markéta Lazarová**
7. **DS Jiří Poděbrady** / rež. J. Pavlíček
Fr. Šrámek - **Zvony**
8. **Dividýlko Slaný** / rež. Jar. Hložek
J. Šíma - **Status quo**
9. **Divadlo Paleta Hostivice** / rež. R. Kraus
R. Kraus - **Růže tentokrát ne z Jericha**
10. **Doprupo Praha** / rež. T. Masák, A. Pernica
T. Masák, A. Pernica na motivy hry S. Prokofjevové a G. Sapgira -
- Pohádka pro dva pláště
11. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal a K. Fixová
Jos. a K. Čapkové - **Adam stvořitel**

12. **Divadlo X Brno** / rež. Zd. Turba
P. Bílek a Zd. Turba - **Velitelem města Bugulmy aneb Zpráva o Jaroslavu Haškovi**

XII. ročník / Poděbrady 13. - 16. a 20. - 23.9.1984 FEMAD

1. **Malá scéna Gottwaldov** / rež. A. Navrátil
B. Brecht - **Výjimka a pravidlo**
2. **Divadlo Metra Blansko** / rež. J. Polášek
J. Suchý, F. Havlík - **Elektrická puma**
3. **Kremnické divadlo v podzemí** / rež. kol.
J. Fakla - **Pluhy alebo Quo vadis, homine?**
4. **Recitační skupina Vpřed Praha** / rež. L. Tuček
L. Tuček - **Den s Tomášem Mácou**
5. **Divadelní studio Jos. Skřivana Brno** / rež. P. Veselý
P. Veselý na motivy knihy A. A. Milneho Medvídek Pú - **Expedice**
6. **Divadlo X Brno** / rež. Zd. Turba
Komedie o Františku, dceři krále anglického, též o Honzíčkovi, synu kupce londýnského
7. **Loutkový soubor Paraple Praha** / rež. L. Richter
L. Richter - **Kichotání**
8. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Fr. Zborník
Fr. Zborník podle filmové povídky Svit', svit', má hvězdo J. Dunskeho,
V. Fridy a A. Mitty - **Johanka 1920**
9. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal
B. Vasiljev, J. Černíková-Drobná, M. Schejbal - ... a jitra jsou zde tichá
10. **Výtvarné divadlo Kolotoč Praha** / rež. Č. Suška
Č. Suška a kol. - **Bersidejsi**
11. **Divadlo Vizita Dolní Břežany** / rež. autoři
J. Dušek, O. Kužilek, R. Uhlíř - **Výhra čili Výhra**
12. **DS Sezimovo Ústí** / rež. Jos. Konrád
A. Koenigsmark - **Kdo mluví s koněm**
13. **Divadlo Lampa Praha** / rež. P. Liška a kol.
St. Lem, P. Liška a kol. - **Mellem**

XIII. ročník / Poděbrady 12. - 15. a 20. - 22.9.1985 FEMAD

1. **Divadlo AHA ! Lysá n. L.** / rež. M. Pokorný
M. Pokorný, P. Moravec - **Tragedyje masopustu čili Poslechněte lidé**
2. **Vadidlo Brno** / rež. R. Ráček
K. Pala, R. Ráček - **Hmm...**

3. **Divadlo Orfeus Praha** / rež. R. Vašínska
R. Vašínska - **Tajemství vodních květín**
4. **Doprapo Praha** / rež. P. Lébl
K. Vonnegut Jr. - **Groteska**
5. **Z divadlo Zeleneč** / rež. Jos. Bednárik
J. Bednárik na motivy povídky F. Kafky - **Otem jako sa ráz zobudzil pán Gregor Samsa ve svojej postely a ziscil, že sa premenyl na obludný hmyz**
6. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** / rež. V. Klapka
W. Shakespeare, kol. souboru - **Jak se vám líbí „Jak se vám líbí“**
7. **DS Tyl Mnichovo Hradiště** / rež. Jos. Flanderka
A. Koenigsmark - **Adié, miláčku!**
8. **Anebdivadlo a Divadlo Lucerna Praha** / rež. P. Scherhauser
A. Schnitzler - **U zeleného papouška**
9. **Divadlo Lampa Praha** / rež. J. Langer a kol.
T. Rózewicz - **Kartotéka**
10. **DS J. Chalupku Mostáren Brezno** / rež. L. Majera
J. G. Tajovský - **Hriech**
11. **Anebdivadlo Praha** / rež. M. Schejbal, K. Fixová
A. de Musset, M. Schejbal, K. Fixová - **Florencie 1536 aneb Lorenzaccio?**
12. **DS FAUX PAS Nitra** / kol. režie
Vl. Majakovskij - **Ploštica**

XIV. ročník / Poděbrady 11. - 14. a 18. - 21.9.1986 FEMAD

1. **DS Kolár Mladá Boleslav** / rež. J. Procházka
Eurípidés - **Ifigenie v Aulidě**
2. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** / rež. V. Klapka
W. Shakespeare - **Král Lear**
3. **Loutkářský soubor Tatrmani Sudoměřice u Bechyně** / rež. Jos. Brůček
Jos. Brůček - **Příběh - Poslední Kašpárkova šance - Klasické romantické drama**
4. **Ochotnický kroužek Brno** / rež. J. A. Pitinský a P. Osolsobě
F. Kafka - **Amerika**
5. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. K. Šefrna
B. B. Buchlovan, K. Čapek, K. Šefrna - **Pohoda**
6. **Teatro Art'imagem Porto, Portugalsko** / rež. R. Merino
F. G. Lorca, R. Merino - **Variace o měsíci**
7. **DS Tyl Rakovník** / rež. Jar. Kodeš
J. Švarc - **Stín**
8. **DS FAUX PAS Nitra** / rež. A. Míliková, J. Ulický, M. Spišák
T. Rózewicz - **Svedkovia alebo Naša malá stabilizácia**

9. **DS Tyl Rakovník** / rež. Jar. Kodeš
J. Janczarski - **Umřít smíchy**
10. **Teatr imenia majora Szmauza Třinec** / rež. kol.
K. Makuszyński - **Příhody kozla Matěje**
11. **Divadlo Vizita Dolní Břežany** / otevřená dram. hra
J. Dušek a kol. - **Státek**
12. **Pantomimická skupina B.B. Duc Praha** / rež. Vl. Gut
Vl. Gut a kol. - **Tlačiči, postávači a ti druzí**
13. **Dividýlko Slaný** / rež. Jar. Hložek
J. Šíma, J. N. Nestroy - **Hostina kanibalů**
14. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Krofta
Kol. práce na podkladě hry J. Švarce **Drak - Píseň života**

XV. ročník / Libice nad Cidlinou 11. - 13. a 18. - 20.9.1987
FEMAD - tvůrčí dílna mladého amatérského divadla

1. **Divadlo Anfas Černošice** / rež. E. a Vl. Zajícovi
E. a Vl. Zajícovi - **Kotel**
2. **DS Jak se vám jelo, Praha** / rež. P. Lébl
M. Eliade, P. Lébl - **Had**
3. **Divadlo AHA! Lysá n. L.** / rež. M. Pokorný
M. Pokorný na motivy hry W. Shakespeara - **Sen**
4. **Loutkářský soubor Tatrmani Sudoměřice u Bechyně** / rež. Jos. Brůček
M. Lukešová - **A když je někdy všecko na draka**
5. **Divadlo do kapsy Hradec Králové** / rež. E. Zámečníková
E. Zámečníková a kol. - **Prométheus**
6. **Divadlo Lucerna Praha** / rež. O. Kužilek
W. Gombrowicz - **Yvonna, princezna burgundská**
7. **DS M. A. Bazovského Turany** / rež. L'. Paulovič
W. Shakespeare - **Sen noci...**
8. **C divadlo Brno** / rež. Jar. Haidler
Staří Sumerové, Jar. Haidler - **Gilgameš**
9. **Theatrum mobile Čáslav** / rež. Vl. Krúpa
Vl. Krúpa - **Změna programu**
10. **LŠU Písek** / rež. M. Husinecká
R. Gosciny, M. Husinecká - **Bud' fit!**
11. **LŠU Olomouc - Žerotín** / rež. M. Mašatová
M. Mašatová - **Stojí hruška**
12. **DS Vicena Ústí nad Orlicí** / rež. A. Gregar
O. Daněk - **Vévodkyně valdštejnských vojsk**
13. **Malé divadlo Ústí n. L.** / rež. R. Felzmann
S. I. Witkiewicz - **A nakonec choromyslní (Bláznivá lokomotiva, Matka)**
14. **Skupina AKABAL** / rež. O. Spišák
E. Bryll, K. Gärtnerová, O. Spišák - **Džezinbed (Malované na skle)**

XVI. ročník / Libice n. C. 16. - 18. a 23. - 25.9.1988
FEMAD - tvůrčí dílna mladého amatérského divadla

1. **Rádobydivadlo Klapý** / rež. L. Valeš
E. Radzinskij - **Divadlo za časů Nerona a Seneky**
2. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. K. Šefrna
E. Lear, K. a B. Šefrnovi - **Edward**
3. **DS Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
M. Slavík a kol. - **Terka**
4. **Studio P Jindřichův Hradec** / rež. L. Jevnakerová
A. Berková - **Pohádka o šťastném konci**
5. **LŠU Praha 10** / rež. V. Dřevíková
A. Mikulka, V. Dřevíková - **O Palačinkové Pepince**
6. **DS TYL Rakovník** / rež. Jar. Kodeš
J. Kodeš na motivy knížky Fr. Kožíka - **Cirkus**
7. **Divadlo Šupina Vodňany** / rež. Fr. Zborník
Fr. Zborník - **Lišťační a liveseli**
8. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. K. Šefrna
J. Wolker, K. Šefrna - **...jako pel?**
9. **Dramatický klub Třebíč** / rež. J. Dejl a I. Nosková
francouzský anonym - **O věrném milování Aucassina a Nicoletty**
10. **Divadlo AHA! Lysá n. L.** / rež. M. Pokorný
M. Pokorný - **Taková hra**
11. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** / rež. V. Klapka
V. Klapka - **Henryk**
12. **LŠU Olomouc - Žerotín** / rež. V. Pánková
E. Chmelová, V. Pánková - **Hra na Robina Hooda**
13. **Mladá scéna Třebíč** / rež. J. Dejl
H. Januszewska - **Malý tygr**
14. **DS Pro Váz Praha** / rež. J. Dušek
W. Borchert - **Venku přede dveřmi**
15. **Loutkářský soubor Třeboň** / rež. M. Poesová
M. Vodička - **Asagao**
16. **Soubor UA SKKS Praha** / rež. J. Uhrin
A. Kazancev - **Ó, velký Buddhó, pomoz jim!**

XVII. ročník / Libice n. C. 15. - 17. a 22. - 24.9.1989
FEMAD - tvůrčí dílna mladého amatérského divadla

1. **Divadlo Lucerna Praha** / rež. P. Scherhauser
J. Genet - **Služky**
2. **Divadlo AHA! Lysá n. L.** / rež. M. Pokorný
T. Różewicz - **Stará žena vysedává**

3. **V. H. S. Vsetín** / rež. M. Šefrna
J. Prévert - **Lev v kleci**
4. **Otevřená divadelní společnost Praha, soubor UA SKKS** / rež. J. Marek
J. Marek - **O perníkové chaloupce**
5. **Soubor „just“ Praha** / rež. J. Untermüller
J. Untermüller - **Podzim**
V. Nezval, J. Untermüller - **Podivuhodný kouzelník**
6. **Studentské divadlo Moskevské státní Lomonosovy univerzity** / rež. J. Slavutin
T. Różewicz - **Kartotéka**
7. **Loutkářský soubor V boudě Plzeň** / kol. režie
lid. hra - **Don Šajn**
8. **DS DISK Trnava** / rež. B. Uhlár
B. Uhlár, M. Karásek - **TANAP**
9. **Průmyslové divadlo Dolní Břežany** / rež. P. Laurych
P. Laurych a kol. - **Hraním ke hře?**
10. **LŠU České Budějovice** / rež. J. Krčková
Pásmo lid. poezie - **Až ti mrázové přejdú**
11. **LŠU Mělník** / rež. J. Lhotská
J. Werich, J. Lhotská - **Královna Koloběžka**
12. **Loutkářský soubor Tatrmani Sudoměřice u Bechyně** / rež. P. Brůček
J. Brůček na motivy arménské lid. pohádky - **O hadu a Šivarovi**
13. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Krofta
M. Klíma, J. Krofta, P. Cířal - **Mlýnek z Kalevaly**
14. **Rádobydivadlo Klapý** / rež. L. Valeš
L. Valeš - **Všichni moji pozůstalí**
15. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Krofta
B. Smetana, K. Sabina - **Prodaná nevěsta**

XVIII. ročník / Libice n. C. 14.-16. a 21.-23.9.1990
FEMAD - tvůrčí dílna mladého amatérského divadla
zaměřená na divadlo pro děti

1. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Krofta
J. K. Tyl - **Strakonický dudák**
2. **DS Hraničář Rumburk** / kol. režie
J. Mlejnek - **O zlém draku Mračounovi**
3. **DS Tyl České Budějovice** / rež. M. Vodičková
P. Kolář, P. Prchal - **Dobrodružství kocourka Modroočka**
4. **DS Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
M. Slavík a kol. - **Pohádka o Zemičce - Zvoničce**
5. **Naivní divadlo Liberec** / rež. P. Polák
I. Peřinová - **Kolíbá se velryba**

6. **ZUŠ Písek** / rež. M. Husinecká
J. A. Komenský, J. Mlejnek, M. Husinecká - **Labyrint světa a ráj srdce**
M. Husinecká - **Pověst o Ctiradovi a Šárce**
7. **Soubor UA SKKS Praha**
J. Vodňanský, L. Fuchsová a M. Zákravský - **Čarala čarala Bonga Máro**
8. **ZUŠ Olomouc - Žerotín** / rež. A. Petrová
Fr. Hrubín, A. Petrová - **O Palečkovi, který vyrostl
O princezničce na bále**
9. **Divadlo Ostrava** / rež. A. Rychetský a kol.
D. Hevier - **Nevyplazuj jazyk na lva aneb Hraní (si) ...**
10. **Loutkářský soubor Cukrnebudem Svitavy** / rež. J. Mandlová
J. Trnka - **Zahrada**
11. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. J. Zelená
W. Shakespeare, J. Zelená - **Sen noci svatojánské I**
Loutkářský soubor C Svitavy / rež. P. Svobodová, K. Šefrna
W. Shakespeare, P. Svobodová, J. Zelená - **Sen noci svatojánské II**
Loutkářský soubor C Svitavy / rež. K. Šefrna
W. Shakespeare, B. B. Buchlovan, K. Šefrna - **Hamlet**
12. **Loutkový soubor Vendelín Hradec Králové** / rež. J. Polehňa
A. Jirásek, J. Polehňa, M. Bláhová - **O rytíři Bruncvíkovi aneb Kterak lva
českého národ Český do erbu dostal**
13. **Amatérský soubor Jihomoravského divadla ve Znojmě** / rež. J. Čapoun
J. Čapoun - **Strakatá komedie**
14. **V. H. S. Vsetín** / rež. M. Šefrna
M. Šefrna - **Klíč od království**
15. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Krofta
J. Kainar - **Zlatovláška**
16. **Divadlo E. Hruškové, soubor UA PKS Praha** / rež. M. Vildman
M. Vildman - **Tři zlaté vlasy děda Vševěda**

XIX. ročník / Libice n. C. 13. - 15. a 20. - 22.9.1991
FEMAD - scénická žatva a dílna divadla pro děti

1. **Divadlo dětí Alfa Plzeň** / rež. M. Nuslová a V. Čada
L. Aškenázy - **Milenci z bedny**
2. **Divadlo Husa na provázku Brno** / rež. E. Tálská
E. Tálská - **Svolávám všechny skřítky ! Královna** / videoprojekce /
3. **Minidiv Ostrov nad Ohří** / rež. I. Konývková
M. Mašatová - **Pohádka na modré niti**
4. **Loutkářský soubor Čmukaři Modřičice** / rež. J. Ipser a D. Weissová
J. Ipser, D. Weissová - **Lárk ičíčok**
5. **DS Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
M. Slavík a kol. - **Kirree**

6. **DS Tyl České Budějovice** / rež. M. Vodičková
M. Vodičková podle R. Kiplinga - **Mauglí**
7. **Divadlo škola LUDUS Bratislava** / rež. P. Kuba
R. Kipling, D. a V. Martincovi - **Džungla**
8. **Loutkářský soubor Divadelní agentury Praha** / rež. J. Marek
J. Marek - **Kašpárek rytířem**
9. **Soubor UA D and H Praha spol. Dynstar s r. o.** / rež. J. Vágner
J. Vágner - **Český rok (Hej, hej, koleda)**
10. **ZUŠ Žamberk** / rež. O. Strnadová a kol.
Vl. Vančura - **Za časů ušatých čepic**
11. **Studio DELL'ARTE UA České Budějovice** / rež. K. Zahradníková
Nonsensová poezie - **Nikdy nekončící cesta**
12. **DS K. Čapek Děčín** / rež. R. Felzmann
M. Disman - **Tři medvídřata**
13. **D - klub Plzeň** / rež. P. Mlád a Fr. Kaska
I. Hurník, Fr. Kaska - **Pohádky z not**
14. **D - klub Plzeň** / rež. P. Mlád
P. Mlád - **Klauni**
15. **Naivní divadlo Liberec** / rež. P. Kalfus
I. Peřinová podle bří. Grimmů - **Jak chodil Kuba za Markytou**
16. **Soubor Cvoci Divadelní agentury Echo Praha** / rež. P. Polák
P. Polák, A. Klepáč, M. Horáček - **Cvokařinky**

XX. ročník / Libice n. C. 11. - 13. a 18. - 20.9.1992
FEMAD - scénická žatva a dílna divadla pro děti

1. **Divadlo Konzervatoře v Praze** / rež. Z. Srba
E. Bryll, K. Gärtnerová - **Malované na skle aneb Janošik**
2. **Loutkářský soubor Čmukaři Modřice** / rež. J. Ipser a D. Weissová
Saki a kol. souboru - **Léčba neklidem**
3. **Divadlo Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
M. Slavík - **Indické pohádky**
4. **DS OB Boleradice** / rež. A. Chalupová
A. Jirásek - **Lucerna**
5. **Loutkářský soubor V boudě DK Plzeň** / rež. J. Fiala a H. Čížková
Kolektiv souboru podle R. Kiplinga - **Příběh prvopočátku aneb Jak to bylo se zvířátky**
6. **Naivní divadlo Liberec** / rež. P. Polák
I. Peřinová - **Pohádka do dlaně**
7. **Divadélko Kuba Plzeň** / rež. P. Mlád
L. Aškenazy, P. Mlád - **Osamělý létající talíř**
8. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Vyšehrad
J. Vyšehrad - **Nalad'te si vidličku aneb Otevřené uši nejlíp hudbě sluší**

9. **Trnavské divadlo** / rež. L. Kočan
L. Kočan - **Génus**
10. **Loutkářský soubor Pekuf Třeboň** / rež. M. Poesová
Sumerský epos v dramatinaci A. Kohoutové - **Čas pro muže jménem Gilgameš**
11. **Loutkářský soubor Strípek Plzeň** / rež. D. Jandová
I. Faitlová na motivy V. Cibuly - **O Uladinovi a krásné Omně**
12. **3. ZUŠ Plzeň** / rež. D. Jandová
J. Havel - **Chodící jitrnice**
3. ZUŠ Plzeň / rež. J. Oudes
D. Radovič - **Pohádka o šedých a bílých myších**
3. ZUŠ Plzeň / rež. D. Jandová
A. de Saint-Exupéry - **Malý princ (epizoda s liškou)**
DDS ZUŠ Písek / rež. M. Husinecká
M. Husinecká podle M. Lukešové - **Jak si muchomůrka zelená hledala ženicha**
13. **Divadlo Husa na provázku Brno** / rež. E. Tálská
E. Tálská na motivy B. Němcové - **Svět snů**
14. **Divadlo M České Budějovice** / rež. V. Martinec
W. Shakespeare - **Večer tříkrálový**
15. **Divadlo Bořivoj Praha** / rež. kol. souboru
M. Mašatová - **Jak se hledají princezny**

XXI. ročník / Libice n. C. 17. - 19. a 24. - 26.9.1993
FEMAD - scénická žatva a dílna divadla pro děti

1. **Divadelní studio D 3 Karlovy Vary** / rež. J. Hlávka
M. Křepelková - **Filuta Pepíno**
2. **Loutkářský soubor Čmukaři Modřice** / rež. kol. souboru
J. Ipser, D. Weissová, R. Zemenová na motivy A. A. Milneho - **Medvídek Pú nebo tak nějak**
3. **Divadlo Maják Žilina** / rež. J. Břenek
Scénická kompozice lidových pohádek - **Ťuki Ťuki na hlavu**
4. **Anna Mrvová, Bratislava**
A. Mrvová na motivy pohádky L. Dědinské - **Zahrajme si na pohádku**
5. **Divadlo KUŠ Liberec** / rež. kol. souboru
Marie Kosová - **Černošské pohádky**
6. **Divadlo Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
M. Slavík a kol. souboru - **Pohádka o ptačí válce**
7. **Naivní divadlo Liberec** / rež. A. Kisil
I. Vyskočil - **Malý Alenáš**
8. **Divadlo Buchty a loutky Západočeského divadla Cheb** / rež. R. Beran
M. Macourek, R. Beran - **Jankovi noví dědečci**

9. **Divadélko Na peróně Praha** / rež. T. Kraucher
T. Kraucher - **Tři pohádky pro tebe**
10. **DDS Modrý pták ZUŠ Žďár nad Sázavou** / rež. J. Křenková a soubor
T. Pěkný, J. Křenková - **Havrane z kamene**
11. **Divadelní shluk Dovejvrtky Praha** / rež. V. Valíková
V. Valíková, J. Hejna - **Mlhou za štěstím**
12. **Loutkářský soubor Strípek Plzeň** / rež. I. Faitlová
I. Faitlová - **Klobásová komedie aneb Hamty, hamty, hamty**
13. **Divadélko, soubor studentů větve alternativního a loutkového divadla AMU Praha**
H. CH. Andersen - **Pastýřka a kominíček**
14. **Studio Šrámkova domu Sobotka** / rež. Š. Štemberková, A. Pospíšilová a L. Bechyňová
Z. Svěrák - **Tatínku, ta se ti povedla**
15. **Východočeské loutkové divadlo Drak Hradec Králové** / rež. J. Bílek a Z. Ulbrechtová
W. Shakespeare, J. Bílek, Z. Ulbrechtová - **Na Romea a Julii**
16. **Divadlo dětí Alfa Plzeň** / rež. T. Dvořák
B. Josephová-Luňáková - **Srdce na dlani**

XXII. ročník / Libice n. C. 16. - 18. a 23. - 25.9.1994 FEMAD - festival a dílna divadla pro děti

1. **Mladá scéna Ústí n. L.** / rež. P. Trdla
V. Čtvrtek - **Divoké labutě**
2. **DS Tyl Rakovník** / rež. J. Kodeš
M. Ramløse - **Čtvrté přikázání**
3. **DDS Lojzík divadla A. Jiráska Jednoty divadelních ochotníků v Úpici** / rež. I. Vylíčilová
Z. Skořepa - **Popelka**
4. **Loutkářský soubor Strípek Plzeň** / rež. I. Faitlová
I. Faitlová - **Kérkonošská pohádka**
5. **Dejvické divadlo Praha** / rež. J. Borna
J. Borna - **To je nápad!**
6. **Kejklíř Bořivoj Praha** / rež. L. Richter a M. Vydrová
D. Mrázková - **Můj medvěd Flóra**
7. **Divadýlko Kuba sdružení Elča Plzeň** / rež. P. Mlád a Fr. Kaska
Fr. Kaska, P. Mlád na motivy J. Čapka - **Pejsek a kočička**
8. **DS MÁJ Praha** / rež. F. Mikeš
A. P. Čechov - **Námluvy**
9. **Divadlo Rozmanitostí Most** / rež. J. Středa
T. Slobodzianek, P. Tomaszuk - **Kulihrášek**

10. **Divadlo dětí Alfa Plzeň** / rež. VI. Čada
H. Ch. Andersen, V. Špicnerová - **Princezna na hrášku**
11. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. K. Šefrna
L. Suchdolčan - **V páté knoflíkové dírcce**
12. **Výchovná dramatika neslyšících JAMU Brno** / rež. Z. Mikotová
R. Pospíšil - **O ztracených barvičkách**
13. **DS OFINA Bratislava** / rež. I. Semjanová
M. Šašek, S. Pavlásková, I. Semjanová - **Benjamín na mori**
14. **Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové** / rež. E. Zámečnicková
K. Poláček, E. Zámečnicková - **Napadlo hodně sněhu**
15. **Naivní divadlo Liberec** / rež. T. Dvořák
I. Peřinová - **Bezhlavý rytíř, též Koranto a Špadolínó neboli Obležení hradu Valečova**
16. **DS HOP-HOP ZUŠ Ostrov** / rež. I. Konývková
I. Konývková na námět I. Ciprové - **O soukání**

XXIII. ročník / Libice n. C. 15. - 17. a 22. - 24.9.1995 FEMAD - festival a dílna divadla pro děti

1. **Mladá scéna Ústí n. L.** / rež. P. Trdla
J. Jilek - **Pták Ohnivák a liška Ryška**
2. **Divadlo bratří Formanů Praha** / rež. P. Forman a kol. divadla
K. Loos - **Barokní opera**
3. **DS Duha Polná** / rež. P. Vaněk
J. Čapek - **Povídání o pejskovi a kočičce**
4. **DDS Fanfuláci ZUŠ Nové Město na Moravě** / rež. M. Junová
M. Junová na motivy čínské lidové pohádky - **Žlutý čáp**
5. **Miriam Pešková** / rež. M. Pešková
K. Aulidisová - **O devíti měsíciích**
6. **Naivní divadlo Liberec** / rež. P. Polák
P. Polák - **Pohádky z bedny aneb Hraní o Karkulce**
7. **Loutkové divadlo Strípek Plzeň** / rež. I. Faitlová
I. Faitlová - **Cikánské princezny**
8. **Divadlo Continuo Vodňany** / rež. kol. souboru
Kolektiv souboru - **Mrakavy**
9. **Soubor Jonáš** / rež. J. Mandlová a J. Tichá
J. Mandlová, J. Tichá - **Kouzelná dvířka**
10. **Hudební divadlo Litomyšl** / rež. M. Šefrna
M. Šefrna na motivy B. Němcové - **Bajaja**
11. **Divadlo Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
Š. Zavřel, M. Slavík - **Létající dědeček**

12. **Viola Praha** / rež. M. Křepelková
M. Křepelková - **Babice Vrbice**
13. **Vítovo divadlo** / rež. V. Marčík
V. Marčík na motivy Fr. Hrubína - **Šípková Růženka**
14. **Loutkářský soubor C Svitavy** / rež. K. Šefrna
C. Sandburg - **Bláhové pohádky**
15. **Divadlo Radost Brno** / rež. Vl. Peška
A. Jirásek, Vl. Peška - **Staré pověsti české**
16. **Rodinné divadlo Hlína soukromého gymnázia Schola ludus**
Ústí n. L. / rež. K. Tománek a kol. souboru
K. Špičková a Hlína - **Krev andělů aneb Hon**
17. **DS Minidiv Ostrov** / rež. kol. souboru
I. Konývková na motivy V. Farové - **Pirátská pohádka**
18. **Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové** / rež.
E. Zámečníková
W. Shakespeare - **...šejkspír...** (tři úryvky ze Snu noci svatojánské)

XXIV. ročník / Libice n. C. 13. - 15. a 20. - 22.9.1996 **FEMAD - festival a dílna divadla pro děti**

1. **Divadlo POLI Hradec Králové** / rež. J. Polehňa
J. Polehňa - **Byl jednou jeden...**
2. **DDS HOP-HOP Ostrov** / rež. I. Konývková
M. Lukešová - **Nemocnice má ubřečená okna**
L. Smoljak - **Obrazy ze života Acylpyrínků**
3. **Divadélko Na peróně Praha** / rež. T. Kraucher
J. - M. Leprince de Beaumont - **Panna a netvor**
4. **Divadýlko Kuba sdružení Elča Plzeň** / rež. Fr. Kaska a P. Mlád
Fr. Kaska, P. Mlád - **Narodil se klaun**
5. **Naivní divadlo Liberec** / rež. T. Dvořák
I. Peřinová - **Alibaba a čtyřicet loupežníků**
6. **Studio dell'arte České Budějovice** / rež. K. Melenová
S. Kočvarová, S. Malinková, K. Melenová - **Faust**
7. **Divadlo Dagmar Karlovy Vary** / rež. I. Špundová
A. Franková - **Bylo nebylo aneb Co slychati při hoře Krudumu**
8. **Divadelní spolek Hrubín Nový Bor** / rež. J. Horčíčková
J. Werich - **Lakomá Barka**
9. **Divadelní spolek Tyl Rakovník** / rež. J. Kodeš
B. Jirušková - **Tři rubíny**
10. **Loutkářský soubor Čmukaři Turnov** / rež. D. Weissová a J. Ipser
D. Weissová, J. Ipser - **Sedm trpaslíků a Sněhurka**
11. **Divadlo Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
T. Vesaas, M. Slavík - **Ledový zámek**

12. **Divadlo Lampión Kladno** / rež. M. Schartová
J. Synková na motivy O. Preusslera - **Začarovaný vůl**
13. **Divadlo Hudradlo Zliv** / rež. M. Slavík
V. Neff, M. Slavík - **O prolhaném prodáváči novin Bohouškovi**
14. **Divadélko Mrak Havlíčkův Brod** / rež. B. Šlechta
B. Šlechta - **Český Honza**
15. **Divadlo Alfa Plzeň** / rež. T. Dvořák
P. Šrut, P. Vašíček - **Prcek Tom a dlouhán Tom**
16. **Divadlo Studna Hosín** / rež. V. Marčík
Lidová pohádka - **Bajaja**
17. **Mladá scéna Ústí n. L.** / rež. P. Trdla
D. Martincová - **Malá mořská víla**

Použité zkratky:

DS	= divadelní soubor
DDS	= dětský divadelní soubor
KD	= kulturní dům
LK	= lidová konzervatoř
LŠU	= lidová škola umění
OB	= osvětová beseda
PKS	= Pražské kulturní středisko
SKKS	= Středočeské krajské kulturní středisko
UA	= umělecká agentura
ZUŠ	= základní umělecká škola

Programová brožura XXV. ročníku FEMAD - festivalu a dílny divadla pro děti v Libici nad Cidlinou 1997

Programovou část uspořádali:	Marie Poesová a Milan Strotzer
Textovou část FEMAD STŘÍBRNÝ uspořádal a napsal:	Milan Strotzer
Texty na rubu obálky napsali:	Jan Císař a Vít Závodský
Návrh obálky:	Hana Tomková
Foto:	Eva Hajšmanová, Ivo Mičkal, František Řezníček, Martin Stolař, Martin Špelda, Pavel Štoll, Pavel Trdla a archivy souborů
Vydal:	Divadelní spolek Vojan Libice n. C.
Náklad:	500 výtisků
Tisk:	IKARUS Mělník

Vzdálený úsměv Pavla Boška

(Připomíná každoročně obálka programové brožury FEMADu, stejně jako jeho protiklad.)

Dobře ho znali nejen čtenáři Amatérské scény, ale také čeští a slovenští diváci, především návštěvníci nejrůznějších klubových zařízení: JUDr. Pavla Boška, spisovatele, dramatika, redaktora a osobitého divadelního i filmového herce.

Pražský rodák Pavel Bošek působil po svých estetických a právnických studiích na ministerstvu kultury a poté sedm let jako dramaturg Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého, kde také vedl satirickou scénu. Vojenským kabaretním kolektivům byly určeny texty Nástup na kulturu - 1963, Co dělat po páté - 1966 apod., beroucí si na mušku omezenost a byrokratický formalismus kasárenského prostředí. Potom se věnoval redakční aktivitě a dramaturgickým přednáškám na Lidové konzervatoři Středočeského kraje. Starší diváci si ještě dnes rádi připomenou Boškovy nonsensové povídky, nenapodobitelným způsobem reprodukované jím samotným v rámci oblíbených text-appealů nebo tzv. „nedivadla“ nejprve na pražských scénách Paravan, Semafor, Ateliér a Reduta a poté na řadě zájezdových stací. Některé z nich vyšly svého času v knížce nazvané Redutání (1970), Kterou ještě stačil ilustrovat Jiří Šlitr a po níž následovala próza Erotikhon (1971). V závěrečném období vystupoval P. Bošek ponejvíce ve dvojici s psychologem, literátem a originálním interpretem dr. Ivanem Vyskočilem (Poslední den - 1964, Nehraje se - 1971, Kurs - 1972); své intelektuální logicko-absurdistické klauniády spojovali posléze do celých seriálů (Na staré motivy aj.), v nichž s jemným humorem nastavovali znevažující zrcadlo humoru a ironie nejedné hlouposti a zlořádu kolem nás. Boškovy fenomenální improvizace, vtipně a pohotově dotvářené na desítkách repríz podle okamžitých reakcí sálu, vznikaly neopakovatelnou, i když bohužel prchavou atmosférou spřízněných duší. Počítaly vždy s přemýšlivým, byť smíchy se prohýbajícím divákem a hbitě, leč taktně jej vtahovaly do jiskřivé hry slovních nápadů, bonmotů, paradoxů a nesmyslů. Rovněž Boškova prozaická dílka byla zhusta založena na slovních hříčkách, neobvyklých asociacích a domýšlení jednotlivých situací ad absurdum. Část tvorby věnoval pak s důrazem na dějovou dobrodružnost rovněž dětem (adaptace Kormidelník Vlnovský - 1970, Hrdinný kapitán Korkorán - 1971). Kromě „svých“ časopisů publikoval P. Bošek rovněž v Plameni, Hostu do domu, Kulturní tvorbě nebo Tváři.

Značná část Boškovy aktivity náležela amatérskému divadelnictví, a to v celé jeho široké škále. Jako obětavý a znalý redaktor i šéfredaktor odborných měsíčníků Ochoťnické divadlo, Repertoár malé scény a poté Amatérská scéna měl vytříbený smysl pro všechno nové na tomto poli. Upřímně fandil rozličným experimentům malých jevištních forem či autorského divadla, ale nikterak nepodceňoval ani projevy ochotnického inscenování. Současně se staral o systematické zvyšování teoretických znalostí všech pracovníků v této oblasti. Díky jeho porozumění byla o úspěších i problémech z jednotlivých měst a vesnic vždy včas informována celá naše kulturní veřejnost. Do desítek šel by jistě počet rozličných seminářů, školení a porot, na nichž hodnotil výkony jiných, ve vášnivých diskusích rozdával své bohaté zkušenosti a nakonec obvykle sám prakticky ukázal, jak na to.

Snad poprvé tento skromný dárcce dobré pohody zarmoutil přátelé, rozhlasové posluchače a diváky svým odchodem uprostřed tvůrčích plánů v listopadu 1980. Teprve letos by byl dovršil pětadesátiny.....

Vít Závodský (Převzato z AS 1/97)

Tiskárna Ikarus Mělník